

Foaie săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

Anul acesta împlinesc 25 ani de preoție.

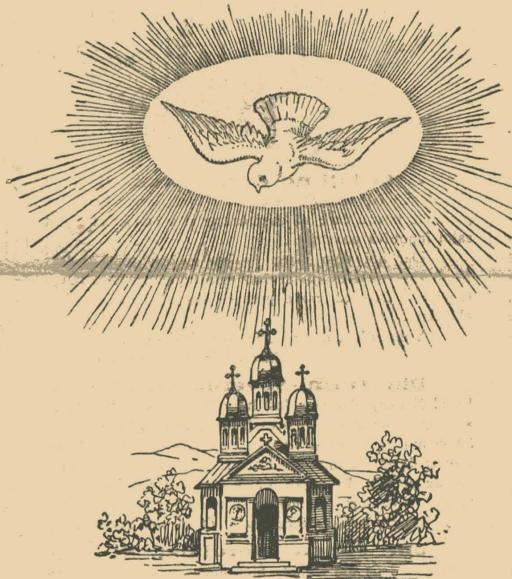
Voi înțeleg, aici la foaie o carte întreagă despre cum am înțeles și înțeleg eu a-mi sluji biserică.

Sbuciumată viață mai e și viața mea! O carte întreagă abia ar putea cuprinde toate frâmantările prin căte am trecut.

Sbuciumată e mal ales viața și slujba mea de preot, de păstor de suflete.

Acum în vară, se împlinesc 25 de ani, de când, un ierarh bun și bland — mitropolitul Ioan Metianu — și-a pus mâinile hirotonirii peste mine și m'a trimis prin o caldă evanțare — în via Domnului.

Si prin căte am trecut în acești 25 ani de preoție! Prin căte frâmantări am trecut în cel 10 ani de preoție la țară și ceilalți de acasă încoace. Voiam de mult să-mi seriu aceste frâmantări. Acum însă mă văd silit să le seriu. Căci, iată, la împlinirea lor 25 ani de preoție — în loc de un mite jubileu de bucurie — mă pomeneșc cu o cunună de spini și cu nesfâr-

site hule și ocări... că am eșit din Biserică... că m'am rătăcit... că stric Biserică etc.

Vroiat să răspund la aceste acuze, dar mi-am dat seama că răspunsul e încopiat cu cel 25 ani de preoție. Voi înțelege deci a depăna frâmantările celor 25 ani de preoție. Voi arăta, nu cu vorbe, ci cu fapte și documente toate sbuciumările și jertfele mele pentru a-mi face „slujba deplin”, și pentru a face din Biserică noastră ceeace se chiamă o biserică vie, lucrătoare și luptătoare.

Frații mei și cîțitorii mei vor afla lucruri miscătoare și din lupta mea de 10 ani ca preot la țară.

In fața acuzelor ce mi-se adue mă voi apăra, nu cu vorbe ci cu fapte și cu dovezi luate din cîmpul cel mare de muncă, de luptă și de jertfă.

„Istoria unei jertfe”, se va completa cu „Istoria lor 25 ani de preoție”. IOSIF TRIFA, preot.

Ai biruit Isuse!...

Se năpustise valul de întuneric
Âsupra Ta Isuse sfânt și bun,
Dar Tu te-ai arătat și acum puternic.
Si ne-ai deschis din nou al păcii drum...

Se tulburase'n noi credința vie
De atâta desbinare și minciună.
Si calea către Sfânta Impărătie
Era oprită, de vînt, și de furtună...

Dar Tu ce-ai potolit furtuna de pe mare,
Călcând pe ape ca și pe uscat,
Ai risipit și această tulburare,
Si pace sufletelor noastre ai dat...

Biruitor Te-ai arătat de la începutul lumiei,
Biruitor vei fi Isuse peste veacuri
Tu vei opri din drum puterile minciunei,
Si Tu vei spulbera orice atacuri...

Gh. V. Lazăr Iași,
ostaș, Bis. Frumoasa.

„Și eu sunt martor, întors dela baptiști”...

Și eu sunt un martor, întors dela secta baptistă prin invățările atât de dulci ce le trimitează prin foile și cărjile de la Oastea Domnului. Mărturisesc că singure ele m'au făcut să-mi cunosc rătăcirea, și să alerg din nou și eu toată increderea la sănul cald al maicii noastre Biserici.

Nimic din lumea aceasta nu m'ar fi putut înțoarce de pe calea ce o apucase de căt invățările păr. Trifa despre Isus și Jertfa cea scumpă care m'a convins pe deplin despre greșala mea.

Cu teorii lungi și frumoase, dar care nu aveau dulceața Golgotei, nici eu și nici alții nu ne-am fi întors în sănul biserici strămoșești.

Preoți sunt har Domnului destui în biserică noastră. Numai că mulți sunt așa de comozi în ceia ce privește misiunea și jertfa evanghelică. La predicile oficiale ale comozilor, nu se deșteaptă nimeni. Lumea și vede înainte de sudalme și alte păcate.

Cunosc lucrarea păr. Iosif, am apreciat-o, am învățat-o, și am căutat să o frâesc.

Adevărul nu va putea sta acoperit!

Noi vom rămâne în Biserică cu cel ce a lăcrat cu jertfă pentru Ea.

Slăvit să fie Domnul.

Traian Ionaș Solomon,
Cricău—Alba.

Ce scrie un preot-ostaș.

... El mi-a deschis ochii sufletești cu cari privesc desfășător în zările frumoase a unei biserici mai strălucite decât totdeauna a Oastei Domnului, ce să a ivit în scumpa Românie.

Slăvit să fie, în veci Isus Hristos care pregătește Oastei Lui o sdobitoare biruință asupra vrăjmașilor Lui, cărturilor și răstignitorilor lui Isus. — Prin suferință la biruință!...

Un preot-ostaș.

RĂSPUNSUL NOSTRU a tuturor din Alba Iulia și jur este: Totul pentru Isus Biruitorul și totul pentru cel care ne-a adus la Isus Biruitorul și Mântuitorul sufletelor noastre. Aveți scumpe Părinte, încredere, că până vom mai avea o picătură de viață în noi, vom fi cu acel ce ne-a chemat. Rămânem sărutându-vă dreapta.

I. Opris.

Răspunsul fronturilor a făcut lumină...

,Bucurii și bucurii... Când am primit vestea că »Isus Biruitorul« a birui, am îngrenunchiat cu frajii împreună și ne-am rugat, am cântat și am plâns de bucurie.

O! Cine ar putea descrie aceste clipe de sfinte bucurii și binecuvântările?...

Isus Biruitorul e vesnic biruitor... cu El vom merge în luptă și cu El vom birui.

Un ostaș al lui Isus Biruitorul,
Trandafir Muntean, Lugoj.

Un glas din Iași. ...Dumnezeu să vă dea încă mulți, mulți ani, spre a ne scrie așa de frumos, cum numai D-voastră știți a scrie. Nimenea n'a mai scris ca D-voastră și cările D-voastră sunt citite cu mult drag, căci sunt inspirate dela Duhul sfânt...

Eug. Nicolau.

Din Buclum - Poeni - Alba. ...Cu bucurie am primit foaia »Isus Biruitorul«... căci vrem să fim într-o strânsă legătură sfântă, până la marginea morțalului... Alexandru Bolandu.

Din Bujoru - Vlașa. ...Noi ostașii Domnului din Bujoru - Vlașa, stăm mereu de veghe la postul ce ni-să încredește, având în frunte pe Isus Biruitorul. Nichifor M. Popescu.

Din Godinești - Dorohoi. ...Noi ostașii din Godinești, împreună cu toți frajii din județul Dorohoi și împrejurimi, răspundem cu parola: »Prezent la datorie... noi ostașii din Godinești, așteptăm cu bucurie a ne trimite foaia »Isus Biruitorul».

N. Vâlcu.

Aurul „aur“ rămâne. Scumpul nostru părinte Iosif! Soarele a răsărît și s-a făcut lumină. De altfel noi șiam din care parte va veni lumina, pentru că de și zic oamenii că odată că »vârcolacii« au măncat soarele, totuși nu ar putea nimenea spune că soarele și a pierdut puterea de a lumina. Apoi noi șiam că aurul, »Aur« rămâne. Totuși am fost zdrobiiți adânc susținutele față de cele petrecute în Sionul Oastei Domnului. Cujitul ne-a ajuns la os. Dar am tăcut. Sîi am tăcut nu pentru că nîi era frică, sau n'âm fi avut și noi dreptul a pune unele întrebări. Nu, tăcerea noastră a avut alt scop. Liniștea a fost deplină pe tot frontul Bărabășicii, adunările s'au fărat nici o schimbare sau slăbire, iar noi, prin toate acestea, am putut striga sus și tare, celor ce ne necăesc, că: »Oastea Domnului« nu-i a Părintelui Trifa, ci este a Domnului și că noi cu Domnul suntem. Am spus tuturora că ceia ce în legă de Sibiu, a fost numai izvorul de apă dulce ce curgea prin umila și slabănoșita persoană a Sf. Tale, însă de îndată că acest izvor binecuvântă a secat, pentru noi Sibiu rămâne tot Sibiu de altă dată. Altfel fiind, am jigni, credem noi, destul de adânc pe prea bunul și Preșfințitul nostru Mitropolit Ouriu, care, din mîna lui Dumnezeu, se bucură de aceiaș autoritate și bunăvoie, de care se bucură și I. P. S. Mitropolit Nicolae. Locul sfîntă pentru noi, însă, nu va fi altul de căt acela de unde, izvorul secat pentru moment, va putea să ne adapte iar cu apa vieții. Până atunci ne rugăm Celui de Sus, cu privire la Isus Biruitorul. Acum, dă-ne voie, Părinte Iosife, să stăm și noi cu sufletele noastre alături de lanțurile Sf. Tale. T. Cheban, ostaș, Chișinău.

Din Tașca - Neamț. Ofensiva celor din str. Mitropoliei Nr. 45, fiind prea abuzivă o consider necreștină și tot aceasta mă face să cred că nu voi rămânea numai cu numărul de probă din »Isus Biruitorul«. Însă bunul Dumnezeu gîte și mă rog Lui să făcă cum va fi mai bine. Mă rog, pentru Luminătorul meu, Părintele Iosif Trifa, care m'a scos din calea ce ducea spre iad și nu mă voi lăsa nici odată de Sfintă Sa.

Iosif, Tașca - Neamț.

Din Calea - Mare - Bihor. ...N'âș fi crezut nici odată că chiar de armele cu cari a-șii luptat cu dusmanul de 12 ani, se va întoarce să vă lovească chiar cu ele...

Nu mai pot suferi aceste foi L. S. și O. D. de atâtă ură și calomie ce s'a incuviat în cei ce le scriu. De aceia vă rog trimiteș-mi pe »Isus Biruitorul«. Prezent la datorie cu Isus Biruitorul înainte... Zelea Ioan, ostaș.

Un Ezechil viu. ...Sîi ca Ezechil procreul a-șii suflat peste înimile noastre cari prin ajutorul Domnului le-a-șii adus la viață.

Ca Ezechil ne-a strigat iar noi eram morții, cari auzind glasul și, tare ne am trezit la o viață nouă...

Cu credință în Isus Biruitorul vom invinge total...

Aristide Tiugan, ostaș Studini - Români.

Din Gura Honț - Arad. ...Ne-a întristat foarte mult nedreptatea ce și se face... și plecându-ne genunchii ne rugăm cu lacrimi scumpului Măntuitor să vă sprijinească în lupta aceasta... ca să putem înainta toți cu Isus Biruitorul spre Canaanul cel ceresc...

Ioan Mera, ostaș.

Un glas din Craiova. ...Am găsit acasă pe Domnul Isus Biruitorul. Am avut o mare bucurie. Deși m'au podisit lacrimile totuși am cântat cântarea din față și m'am răcorit. Căci ardea un foc în inimă mea. Domnul să vă conduce cu puterea Lui de biruitor...

Androne Constantin, gardian public.

Din Câmpina - Prahova. ...Așteptăm cu nerăbdare foaia »Isus Biruitorul«. Așteptăm cu umilii gornișt să ne sună iarăși frumos. Cum aș putea eu să mă despart de un suflet cu atâta Duh sfânt? Nu fost în stare nimăn în jara aceasta să cheme atâta suflete la picioarele crucii. Nu se întrebă nimăn, căcă sufltele erau astăzi pela secarii, dacă nu era gorniștul Domnului. Chiar și eu am fost pe Tudorîști, până am auzit de Oastea Domnului.

Mă declar că până la ultima picătură de sânge nu voi ceda. Cu Isus Biruitorul, înainte! Oastea cea mică dela Câmpina strigă »Prezent la datorie!...

Anghel Stanciu.

Ce spune un călugăr. Prea cucernice Părinte! Aș dori ca acele cuvinte pe care le-am scris mai jos să vă întărească. Acesta este singurul ajutor văzut pe care îl pot da frajilări ostașă: »îndemnul«. Cel nevăzut fiind: rugăciunea care o fac pentru întreaga Oaste. Dar rugăciunii vă lui Dumnezeu ca nevrednicia mea să nu facă, rugăciunea să fie neauzită de Domnul.

...De aci din mănăstire vreau să spun și eu un cuvânt frajilări ostașă prin Isus Biruitorul... Frajilări ostașă! Poate aveți mulți învățători în Hristos, dar n'aveți decât un părinte care vă născut și care din nou simte pentru noi durerile nașterii (Galateni 4, 19).

Cici unii s'au sculat împotriva păr. Iosif, cu hule și cu batjocuri... O! cum se adeveresc și acum cuvintele Măntuitorului: »Ierusalime! Ierusalime!, care omori pe proroci și ucizi cu pietri pe cei trimisi la tine (Matei 23, 37). ...Ce fericit este părinte Iosife că suferi, ca un profet, mucenice pentru Domnul.

Venîți frajilări cu toții să gustăm din dulceața suferinții pentru Domnul, împreună cu părintele care ne-a născut în Domnul.

Venîți să arătăm lumii că adevărurile înalte se scriu cu sânge și cu sudori de sânge. Ai vostru frate care vă iubește.

Monah Gherasim Brice.

Cel vindecător răspund. ...Noi ostașii Domnului din comunei: Șerbești, Girov, Căciulești, Almaș, Dobreni, Cutu, Vănători, Peatra, j. Neamț și toate împrejurimile, suntem la datorie alături de Isus Biruitorul și sf. Voastră.

Cum am putea să-l tagăduim noi pe acela care ne-a arătat lumină, pe acela care ne-a născut din nou... .

A gresit el ceva?... noi nu știm — și nici nu vrem să azim hule în contra lui... Știm însă că am fost »orbii« și acumă vedem. Am fost »ologi« dar el ne-a ajutat să mergem... Am fost întunecăți și cufundăți în noaptea păcatelor dar el ne-a pus înainte Lumina Adevarului care ne-a călăuzit spre Golgota, spre Isus cel răstignit.

Domnul ne-a deșteptat prin glasul părintelui Trifa, de glasul sf. Sale vom asculta și vom merge înainte cu Isus Biruitorul.

Ostașii Domnului din comunele de mai sus jud. Neamț.

Moeciul-de-Jos - Brașov. Oastea Domnului din loc și împrejurii păstrăm totă dragostea sf. Sale păr. Trifa.

Prezență la datorie! Iosif Preda.

Vrem pe „Isus Biruitorul“ — glasul unor frajilări din București — ...Înțelegem să rămânem alături de sfintia Voastră arătătoare calea spre Isus, așa cum este...

Vă rugăm să ne trimiteți foaia »Isus Biruitorul«... o așteptăm cu nerăbdare...

I. Zăvoianu, Ștefan Tomislav, N. Cercelaru, S. T. B. București.

Un cuvânt al Oastei din Teleorman. ...Te vom urma deapurrea părinte, vom asculta deapururi glasul »Goarnei care ne sună lămurit« și vom merge înainte veșnic pe urmele dulcelui nostru Isus Biruitorul...

Daci ne-am da înapoi acum, cu nimic n'am fi mai bun ca Jidovii cari cănd a intrat Isus în Ierusalim l'au întimpnat cu strigătoare de »Osana«; iar peste 3 zile strigătoare de ură »Răstignește-l — Răstignește-l«. Frontul »Oastei« din jud. Teleorman va continua lupta mai departe înainte tot înainte cu Isus Biruitorul.

In numele frajilări Ilie R. C., Barbu - Stoborăști.

Din Gaiul mic - Timiș. ...Nu putem să nu fim recunoscători acelui ce ne-a dat o viață nouă, care ne-a trezit la o viață nouă trătită pentru Isus Biruitorul...

Suntem la datorie părinte. Slăvit să fie Domnul!

Petru Tomiță, ostaș.

Și acum să-l părăsim?!

Mărturia unui nazireu al Oastei.

Părintele Iosif, pentru noi a jertfit tot ce a avut; avere muncă, viață și sănătate, zile și nopți întregi la rugăciune și priveghere, la masa de scris, lângă picioarele Crucii Domnului. Și acum să-l părăsim?... tocmai noi, cari am mâncați și am băut atât timp cu el din masa Domnului? (Ioan 6, 55). Să nu fie fraților aceasta; să nu-l părăsim, să nu ne lepădăm de el ca odinioară ucenicii aceia de Domnul, cari s'au fătors în apoi și nu mai mergeau după El. (Ioan 6, 66).

„Eu nu-L părăsesc“.

Cât despre mine netrebnicul, eu nu-l părăsesc. Eu nu pot uita nămă pot lepăda de acest pitic, de acest lov, de acest trâmbiță de acest slăbăogn trimis de Dumnezeu în zilele noastre (Mal. 4, 56)... de focul la care toți ne-am încălzit și am cunoscut pe Domnul sezând pe tronul Său (I Rudi, 22, 19).

„Noi căr am cunoscut pe Domnul, am cunoscut și biserică lui“

Cum strigă acum după Părintele Iosif că a eșit din Biserică și este sectar, că e lup îmbrăcat în piele de oaie, că e anarhist și bolnav și nu este în toate mintile!... De ce? fiindcă vorbește mai mult de Domnul și Evangelia lui?

Ar trebui să vorbească de Biserică și să înălăture pe Domnul?... Dar noi căr am cunoscut pe Domnul am cunoscut și pe Născătoarea de Dumnezeu și „Biserica Lui“. Să am cunoscut într-adevăr, cum trebuie să cunoaștem.

Dar cei ce se laudă mereu că cunosc Biserica nu-l cunosc pe Domnul îndeajuns cum trebuie să-l cunoască prin sf. Evanghelie (Ioan 17, 3; II Tim. 1, 10), din care noi ostașii am învățat să ne hrănim și ne hrănim mereu. Căci cuvintele Domnului sunt mai de dorit decât mult aur curat, și sunt mai dulci decât mierea și decât picăturile fagurelor. (Ps. 19, 10). Și Domnul ne-a învățat și ne învăță, mereu pe toți cei căr voesc să învețe dela El, în ceea ce a Duhului sfânt, în oastea lui.

Oastea a Domnului rămâne.

Timp de 12 ani Pă. Iosif a stat mereu de veghe la postul pe care Domnul i-l-a încredințat, scriind și redactând cele două gazeți »L. Se și« O. D. ... Oastea Domnului el a născut-o, a crescut-o, și a apărato de toți vulturii cei răi cari se năpustiau s'o stingă, s'o moare că să nu mai fie. A adăpat-o și hrănit-o ca o mamă cum nimeni n'a făcut-o ca acest ales al Domnului.

Un glas de preot. ... Am văzut cum Satana -vrășmașul binelui- a căutat să lovescă în lucrarea Domnului. Nădăduim că Domnul îl va birui și de astă dată. Vă rog să-mi trimiteți pe »Isus Biruitorul«.

Pr. M. N. Gh. jud. Olt.

Rămân lângă omul lui Dumnezeu. Cu lacrimi în ochi vă scriu aceste rânduri, gândindu-mă prin căte încercări a-ți trecut și trecești. O slăvit să fie Domnul pentru toate Noi vom rămâne până ce vom fi în viață astă treacătoare, lângă omul lui Dumnezeu, lăptând pentru Impărașii lui Dumnezeu. Cu Isus Biruitorul.

Ioan Poclea, Câmpia Turzii, jud. Turda.

O scrisoare cu psalmi. Prea cucernice Părinte. Una umilă oștă vă trimite cuvintele Proorocului și Impăratului David. »Incredințați-șă scăta în mâna Domnului, încredere în El, și El va lucra, El va face să străluciască dreptatea ta ca lumina și, dreptul tău ca soarele la amiază. Taci înaintea Domnului și nădăduiesc în El. Nu te mănia pe cel ce iubește în umbrelile lui, pe omul care își vede înplinarea planurilor lui reale.

Fiindcă cei răi vor fi nimici, iar cei ce nădăduiesc în Domnul vor slăpăni țara. Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi, te vei uita la locul unde era și nu va mai fi. Cei blâzni moștenesc țara și au belșug de pace, cel

și nu l'am disprețuit și nu l'am scuipat, ci l'am primit ca un finger al lui Dumnezeu (Galati, 4, 14).

Cum putești acum să-l depărtați, să-l goniti, să-l trădați, să-l învinuiri pe nedrept și să-l omorâți ca pe Domnul?

Deci eu trebuie să mărturisesc că dela început sunt cu el (Ioan 5, 27; Isaia, 42, 10).

Și Oastei, vrăji să-l puneti oare alt nume! să-l ziceți Oastea Bisericii? de aceea îl prigojni? Dar Biserica nu este a Domnului? Oastea este a Domnului și a Domnului rămâne.

„Ne trebuie hrana!“

Nouă ne trebuie credință, ne trebuie iubire, ne trebuie hrana pentru suflet și iarăși zic ne trebuie.

- Nu Indoială, nu interese materiale, nu egoism care înținează zilele noastre grele, și fără întărit.

O, frații mei, nu vă lăsați pradă gândurilor mici sau desnaidejii, sau friciei cari sănt mai rele decât toate. Și nu îngununchiați pentru făgădueli, onoruri, ori daruri cari vă fac robii.

Iubirea mal presus de toate.

Ci mergeți înainte. Căci mai presus de toate acestea treacătoare și de nici un preț în această lume, mai presus de bogăție și de lucruri materiale, mai presus de sănătate și de viață aceasta treacătoare este candela iubirii aprinsă în inimile noastre de Domnul. (Ps. 119, 5). Este iubirea pentru Domnul, iubirea de neam și de aproapele, iubirea care te mână să ajuti pe frații tăi, uitându-te pe mine.

„Voesc să umblu cu Domnul și nu mă lasă“...

Netrebnicul de mine sunt ceva rău aici. Știu că Enoch a umblat după Dumnezeu trei sute de ani și l-a rapit Dumnezeu (Trecere 5, 22). Iară netrebnicul de mine voesc să umblu și eu, dar nu mă lasă cei dela »L. S.« cari vor să mă întoarcă spre Egipet, din drumul spre Canaan, spre Erusalimul cel ceresc, spre Patria Cerească... Dar nu mă tem. Căci știu cui am crezut (II Tim. 1, 12).

Și nu avem trebuință să ne învețe cineva; ci după cum ungerea lui vă învăță despre toate și este adevărat și nu este o minciună; și după cum ne-a învățat ea, rămâneți în El. (I Ioan, 2, 27).

Paraschiv Sârghe, ostaș Corod-Tecuci.

rău face la planuri împotriva celui neprinănit, și scrâșnește din dinți împotriva lui. Domnul răde că el căci vede că i vine și lui ziua (ps. 37, v. 5, 13). Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos Biruitorul, să vă ajute să sporiți tot mai mult în lucrarea Lui cea sfântă.

Tănase N. Constantinescu, căntăreț, Comuna Pietroasele Buzău.

Ori căt ar tipă vrăjmașul. Cucernice părinte Trifa! Vedem cum se ridică din toate pările norul urei și a vrajbei asupra sfîntiei tale și asupra aceloră pe care ia-i născut la o viață nouă.

Dar cucernice părinte Iosif să nu ne lași, și să nu slăbești din dulcele învățături ori căt ar tipă vrășmașul diavol de tare. Noi tot nu vom asculta glasul lui decât glasul sfîntiei tale, care ne-a născut la o viață nouă cu Domnul.

Principe Slovoacă, București.

Sf. Ta ne-al născut din nou. Cucernice părinte Trifa! Precum copilul nu se simte bine de către aproape de mama lui, tot așa și sufletele ostașilor nu se simt bine decât cu sf. Ta și nu simt nici o măngălere la glasul altora decât la glasul sf. Tale.

Mare întristare a fost pentru noi ostașii Domnului când am văzut ce se petrece la Sibiu... Ne-a trecut un

...dintr'un suflet care plâng...

Zilele trecute am primit la reacție o scrisoare... O scrisoare stropită cu lacrimi. E scrisă cu creionul pe un petec de hârtie murdară... dar cu slove de aur străse de apa lacrimilor.

— Scumpul meu părinte sufletec — Începe fratele — văd căte ai de suferit din partea celor ce te prigonesc... Am citit și-am înțeles. Am înțeles părinte căci și eu am gustat — și gust mereu — din parahul prigoanelor, din dulceața și amărgăciunea lor.

Mă lupt și eu pe aici cu toate unelelurile lui Satan și — Doamne nu-i nimic să-mi spună un cuvânt de măngăiere un cuvânt de îmbărbătare... Toți mă arată cu dejetul și strigă »uite poacătul«, uite »ostagul d'apoi dacă «Oastea» voastră e bună de ce nu te iubește popa și dacălul, și eu... mă rog pentru ei și plâng pentru ei...

Am ajuns ca psalmul când zice: »Aruncat-nei pe noi în cursă Doamne, pusai necazuri pe urmări nostri, ridică-ai oamenii în capul nostru« (Psalm 65, 9).

Dragul meu părinte, cu lacrimi vă scriu aceste rânduri și numai Primește, părintele meu drag și din partea mea, o lacrimă de măngăiere, un strop din sufletul meu, care îl întind cu flori dragostii și am săduit numele dulcelui meu Mântuitor?...

Primește, părintele meu drag și din partea mea, o lacrimă de măngăiere, un strop din sufletul meu, care îl întind cu flori dragostii și am săduit numele dulcelui meu Mântuitor?...

Oprinescu Achim

din Săcel-Sibiu.

RUGĂ DE SEARĂ.

*Umbra serii din oadă ca o frică mă cuprinde,
Cu-al ei sulou trist și rece, al durerii foc mi-aprinde.
Liniste-mi sopteste 'n noapte ale morții suvenir,
Că-m ascult tot mal cu groază greaă înimii svâncire.*

*Timpu-si trece anevoie pașii 'n sfărătit de lampă,
Vecinicia-si pune mâna pe a ușii mele clampă.
Să asa, cu greu prin umbre, gându-mi fuge în neșire,
De-a urătului pădure, de-a durerilor oștire.*

*Iar eu zac în aşternutu-mi aşteptând tămăduire
De ani tineri frânt și neguri, de dorință și de-amintire.
Să-ostenit de frâmantarea gândului sătul de sine,
Să de-a trupul meteahnă, Doamne, eu mă 'ntorc la Tine.*

*Mă 'ntorc din răsvătirea nemplinirilor amare
Să 'n dureri de-acumă aud talnica Ti chemare,
Către pacea ce o caut, către dulcea mulțumire
Ce o dat Tu și o aseamănă bucurie de-a și mire.*

*Mă 'ntorc plângând Stăpâne și își cad cu 'ngenunchere
Doborât de a mele patimi lângă patu-mi de durere.
Doamne, iată, către mine somnul morții se îndreaptă,
Iar în față-mi așternutul cu o groapă mă aşteaptă.*

*Mai ajunge-și până mâne să-mi deschid ochii în soare,
Să 'nățând o rugăciune să uit că ceva mă doare?
Oră în noaptea asta, ros de atâta suferință,
Doamne, mă'l chema »acasă« să 'mplinești marea-mi dorință?...*

*Dar de Ti-e voia să-mă fil între vil ca pe-o minune,
Doamne, dă-mi să-ți plâng întruna a durerii rugăciune;
Să mă măngăle-aci vorbe ca pe-un bolnav o soție,
Să-mă bucur de-al Tău nume și să-ți strig: mărire Tie!*

Nicolae Vonica.

flor prin inimă și ne-am entremurat... dar ne am adus aminte de cuvântul Domnului și ne-am rugat Lui să facă El ce vrea cu noi.

Dacă părintele Trifa ar fi gresit, cum scriu cei dela Lumina Satelor, aș fi văzut în foaia »Isus Biruitorul« un cuvânt mică de minciună sau hulă împotriva cuiva.

Dar pă. Trifa nu urește pe nimene sf. Sa are dragoște față de toți și dragoste este indelung răbdătoare. Dragoste nu pizmuște, dragoste nu se laudă și nu se umfă de mândrie (I Corinteni 13, 4-8).

Omul bun scoate lucruri bune din vîstieră bună a inimii lui, dar omul rău scoate lucruri rele din vîstieră rea a inimii lui (Matei 12, 35).

Bucură-te părinte că și noi te urmăm... cum și noi ne bucurăm că Domnul te-a adus iară înaintea turmei Sale...

Adunările noastre continuă regulat întărindu-ne din Cuvântul lui Dumnezeu și rugându-ne mereu pentru sf. Ta. Că multă osteneală ai pus până ai întreprințat în inimile noastre pe Isus cel răstignit și jertfa Lui.

Vă rugăm să ne trimiteți pe »Isus Biruitorul«, frații de aici o vor abona-o toți.

Alexe Vărgălui, ostaș, Studini-Romanăși.

Din tainele biruinții: două pilde din Biblie.

În orice luptă, biruința are multe taine. Are multe condiții. Cea dintâi este dragostea și frățietatea care-i leagă pe cei strânsi sub acelaș sterg de luptă. E dragostea ce-i leagă pe luptătorii de cauza pentru care luptă. Ochii tuturor luptătorilor trebuie să stea veșnic întă spre cauza sfântă pentru care luptă.

O altă taină a biruinții tot atât de însemnată e apoi legătura de dragoste dintre luptători și cei ce conduc luptă; dintre luptători și conducătorul luptei. Luptătorii trebuie să aibă o dragoste și încredere nemărginită în conducătorul lor, iar conducătorul așteptarea față de cei pe care îi duc la luptă.

Vraja biruințelor a fost totdeauna aceasta: legătura de dragoste dintre conducători și luptători. Marii Invincitori din istoria lumii cu vraia acestei legături au căștigat biruințele.

Hanibal dormea în rând cu soldații lui. Cezar a schimbat comanda: »Iite... înainte marș! — punând în locu-i comanda: »Venite!... veniți după mine!... el însoțea mergea în fruntea ostașilor. Așadera Napoleon avea dragostea nemărginită a tuturor luptătorilor, trăind și purtând alături de ei toate ostenele și primejdile războiului.

Aceasta este taina biruinții și în luptele cele religioase. În lupta cea mare a măntuirii sufletelor. Aceasta este taina biruinții și în lupta noastră cu Oastea Domnului.

Mai întâi trebuie să avem și noi o dragoste și frățietate sfântă care ne leagă la olală. Suntem prinși într-o frâie de cruce, de dragoste, de jertfă, pe care nici moartea nu o poate frânge. Iar în această dragoste și frâje ne ține cauza sfântă pentru care luptăm. Suntem clipă de clipă cu ochii întă spre cauza sfântă a războiului nostru. Luptăm pentru măntuirea sufletelor... luptăm pentru împărăția lui Dumnezeu... luptăm contra păcătelor... luptăm pentru cucerirea Canaanului.

Iar izbânda și biruința acestei lupte ne vine apoi prin legătura ce o avem cu Comandantul luptei noastre, cu Conducătorul luptei noastre. Vraja luptei și a biruinții noastre este Comandantul nostru, este Isus Regele cel mare. Noi ne-am strâns în luptă la chemarea Lui. Luptăm sub steagul Lui. Il iubim cu o iubire nemărginită. Suntem gata în orice clipă să ne dăm viața pentru El.

Isus Regele cel mare... OJ, acesta este un Conducător care a dus și duce totdeauna la biruință pe copiii Lui, pe luptătorii Lui, pe ostașii Lui. El a cucerit lumea cu o armă de... 12 oameni. El a cucerit și cuceresc lumea pentru că El nu comandează numai de sus din cer. Ci El este Comandantul cel minunat, care se pogoară și petrece în mijlocul luptătorilor Lui. În lupta cea mare contra lui Satan, Isus Regele cel mare s'a pogorât alături de om, alături de copiii Lui, alături de luptătorii Lui. A suferit alături cu ei. A purtat alături cu ei toate ostenele drumurilor, prigoanelor, baljocurilor. A petrecut în tabăra lor. I-a îmbărbătat mereu... i-a întărit mereu... i-a înarmat mereu, pentru biruința care a venit.

Si El e același și azi, El e între noi. El e cu noi (Matei 24—20). El e în tabăra noastră. El e în fruntea luptei noastre. El nu ne comandă cu: »Iite!... mergeți înainte... ci El ne comandă cu: »Venite!... veniți după Mine. ... Eu merg în fruntea voastră... veniți după Mine și Eu vă duc la biruință.

Acest Comandant ne iubește cu o iubire nemărginită. El și-a dat odată și viața pentru noi, pentru biruința noastră. De aceea și noi îl iubim din tot sufletul nostru, din toată inimă noastră, din tot cugetul nostru. Si suntem gata pentru El să jertfim totul, până și viața noastră. Vrajii de dragostea Celui care ne-a iubit până la moartea crucii — noi suntem nebuni pentru El. Luptăm pentru El, suferim pentru El, murim pentru El.

Biruințele evanghelice le căștigă numai această dragoste, numai această legătură. Taina aceasta mare este... și Domnul a lăsat-o ca pe un testament tuturor celor cari se luptă în numele Lui, sub steagul Lui. Pilda Lui trebuie urmată de toți luptători Lui.

Intre conducător și luptători trebuie să fie o legătură de dragoste sfântă, care merge până la jertfă, în ambele părți. Păstorul cel bun e acela ca și pune sufletul pentru oia. (Ioan 10—11). Păstorii și cărmitorii pot căștiga lupte și suflete numai pe calea aceasta, pe care ne-a tras-o crucea dragostei și jertfei. Luptele și biruințele nu le căstăgă niciodată cei ce comandă din înălțimea comodităților, ci le căștigă cei cari se jertfesc și suferă la front, alături de »soldiție. Bălia e plină cu astfel de pilde. Amintim aici numai două.

— O pildă din Vechiul Testament. David avea în jurul lui o ceată de viteji. Si de căteori se măsurau cu Filisteenii biriuiau. Pentru că luptau în numele Domnului și pentrucă David suferea și lupta în rând cu ei. Purta greul luptei în rând cu ei.

In tooul unei lupte, David și vitejii lui sufereau de sete. Erau într-un loc fără apă. Si s'au dus trei viteji și — cu primejdia vieții lor — i-au adus lui David un ulcior de apă. »Si David n'a vrut să bea apa, ci a vrăsat-o înaintea Domnului. (Cronici 11—19).

— Nu se poate una că aceasta — zice David — ca eu să beau apă în fața luptătorilor mei cari se topesc de sete... vom răbdă împreună setea și greutatea luptei. Firește o astfel de dragoste a asigurătoarei izbânda.

O altă pildă din Noul Testament e apostolul Pavel. Nimeni altul dintre ucenicii Domnului și dintre muritorii pământului nu și-a facut vredodă o legătură de dragoste atât de tare și sfântă ca apostolul Pavel cu frații lui Epistolele ap. Pavel sunt pline de vraja acestei legături care a adus biruința Evangheliei între neamuri și în toate părțile pământului. Iar vraja aceasta ap. Pavel și o făcuse prin dragoste nemărginită cu care își iubea frații și prin jertfele nesfârșite ce le

făcea pentru ai naște din nou la picioarele crucii. Iar dragostea răspunde totdeauna dragostei. Frații îl iubeau ca pe sufletul lor. O dovadă este erumperea dragostei dela desparțirea din Milet. »Si au zis Pavel:

»Stă cum m'am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi, în care am pus piciorul pe pământul Asiei. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi, și în mijlocul încercărilor, pe care mi le ridicau uneltrile Iudeilor. Stă că n'am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m'am temut să vă învăț înaintea norodului și în case. Si acum, iată că, Impins de Duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo. Numai Duhul Sfânt mă înștiințează din ceteat că mă aşteaptă lanțuri și necazuri. Dar, căt mă privește pe mine, nu ţin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o dela Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu. Dupăce a vorbit astfel, a înghincheat, și s'a rugat împreună cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel, și l-au sărutat (Faptele Apost. cap. 20).

Iată aceasta a fost, este și va fi biruința luptelor evanghelice: dragoste și jertfa care ne leagă sufletele lângă Domnul în jurul crucii Lui.

Tâlcuind aceste locuri mă gândesc cu duioșie și la lupta noastră din ostașia Domnului. În cei 12 ani de luptă am mai avut de sigur și noi ceva din ceeace face biruința: am avut dragostea către supremul nostru Comandant Isus Biruitorul. Si am avut dragostea și frățietatea dintre noi. Unul pentru toți și toți pentru unul.

Mă gândesc cu duioșie la un loc din Biblie unde se spune că David cu vitejii lui ajunseră la o mare tristare.

»Si a plâns David până n'a mai putut« (1 Samuil 30, 4). Si după el desigur au plâns și vitejii lui până n'au mai putut.

Mă gândesc cu lacrimi în ochi la clipele grele când eram la Oeagiu și Davos.

Am plâns și eu la Geoagiu »până n'am mai putut. Si am plâns la Davos până n'am mai putut.

Iar la fronturi, frații ostașii așadera au plâns și ei până n'au mai putut. S'au rugat și au plâns până n'au mai putut.

Si din plânsul acesta, din lacrima aceasta sfântă s'a infiripat cununa biruinții.

Isus Biruitorul.

*Isus Biruitorul
Venit a pe pământ,
Ca să n'empace iarashi
Cu Tatăl cel prea sfânt.*

*Isus Biruitorul
Pe cruce-a suferit
Si prin scumpul său sânge
Pe noi ne-a măntuit.*

*Isus Biruitorul
Si azi este cu noi,
Căd El ni-i Comandantul
In crâncenul războl.*

*Isus Biruitorul
Ne duce la Iiman,
Isus ne dă putere
In contra lui Satan.*

I. Tudusciuc.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Candelabru din biserică.

Eu mă uit la candelabru din biserică. Ce predică minunată văd eu în luminiile din acest candelabru. Ele sunt de diferite mărimi; ele sunt aduse de diferiți credincioși, dar toate au același scop și fac aceeași slujbă: luminează.

Uitați-vă din depărtare la un candelabru plin cu lumini aprinse. Lumina lui se văd **una** singură. Sunt mai multe, diferite lumini, dar ele se văd **una**.

In viața cea creștinească, fiecare creștin își are parte sa de lumină. Își are **lumină** sa.

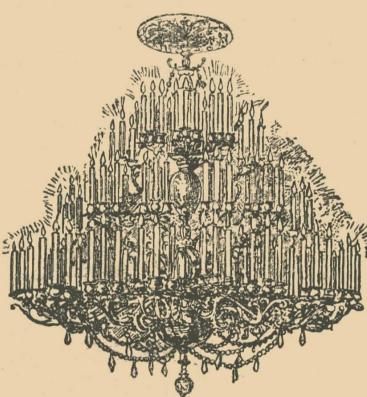
Aceste lumini sunt diferite, dar în ochii Tatălui cresc ele sunt **una** (Ion 17, 22).

Puterea unui creștin să măsoară după lumina ce o revarsă și el în lume. Puterea unei biserici se măsoară după lumina pe care o revarsă în lume și în suflete. Puterea unei biserici sunt și credincioșii ei care **apără** cari luminează.

Mulți îl hulesc azi pe pă. Trifa. Păi, noi nu știm să fi făcut vre-o altă crimă, decât atât că s'a silit să **aprinde** toate luminiile din biserică.

Napoleon și moartea.

Despre Napoleon spune istoria că, în cursul luptelor, intra unde era mai mare ploaia de găoană și trecea teafăr prin ele.

Când generalii îl sfătuiau să se păzească, el le răspundea: »Glonțul care să mă omoare pe mine, nu este încă fabricat; iar când va fi fabricat, înzadar mă voi păzi de el.«

Un om și 100 de cai.

Un om poate duce la apă și poate adăpa 100 de cai.

Dar 100 de oameni nu pot face pe un singur cal să bea apă, dacă nu vrea.

Măntuirea nu se poate da cu sila. Ea trebuie dorită; omul trebuie să însoțește după ea.

Fericie de cel ce simte **foame** și o sete de a auzi cuvântul lui Dumnezeu» (Amos 8, 11).

(Luata din carte A 500 sută istorioare, care a ieșit acum de sub tipar).

Luptă-te lupta cea bună... (1 Timotei 6—12).

Iubijii mei frățiori, vă rog în numele Domnului Isus să-mi permiteți și mie un cuvânt, fiind dela leagănul ostăiei noastre scumpe, dela Sibiu.

Sfântul Apostol Pavel ne încreză în luptă. **Luptă-te lupta cea bună a credinței.** Apucă viața vesnică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut **asa** frumoasă mărturire înainte de mulți martori (1 Timotei 6—12). Vrăjinașul diavol este supărat foc pentru cei ce luptă pentru Hristos și voiește ca această luptă a noastră pentru numele lui Hristos să fie dărămată. Căci prea și-a făcut Oastea de cap! Eu iubiti frați eram aici la Sibiu și nu știm despre luptă și suferințele pe care le suportă scumpul nostru Părinte Iosif; pentru ca să nu perdem această luptă. Dar cel ce ne-a vestit această mărturie cu putere este Părintele Iosif. Noi am văzut că această veste despre mărturie vine dela Domnul prin slujitorul său, care a vestit cu atâtă putere Evanghelie Lui.

...și acum vedem cum se ridică unii oameni împotriva acestui om, spunând: că s'a rătăcit, că a ieșit din Biserică. Aceasta nu e adevărat. Dimpotrivă eu spun că a intrat mai mult în Biserică noastră sfântă.

Părintele Iosif a lucrat pentru și în Biserică mai mult ca oricare preot din țara noastră. Prin vestirea Evangheliei Domnului a umplut Bisericele de suflete. Prin toate căruinele, prin toate satele unde a ajuns Oastea Domnului și ne-a vindecat pe fieștecarele dintre noi cu puterea sf. Evangheliei — am alcătuit o Biserică vie.

Pățania unor copii.

„Părinții noștri au fost niște lupi îmbrăcați în piele de oaie.“

Într-un sătios, a cărui nume nu-l mai țin minte, trăia o familie de oameni cinstiți, harnici și credincioși în Dumnezeu. Această familie se compunea din: tatăl, mama, și șapte copii. Atât mama, cât și tatăl iubeau foarte mult pe copii și se îngrijea de dăniș. Înălătură de mici i-a crescut în învățătură Domnului. Căci ziceau ei: »Bogăția cea mai mare pe care trebuie să o dăm fililor noștrii, este să le sădim în sufletele lor pe Isus.« În acest scop, au căutat ca prin vorbi, dar mai ales prin pilda vieții lor să-și instruiască copiii după voia Domnului.

Dar, când cel mai mare copil a implinește 12 ani, părinții, din cauza unei boale grele, au murit amândoi. În urmă ce s'a întâmplat? Rudele și vecinii de aproape atât au așteptat. Au venit cu toții și s-au prefațat că li-e milă de bieții copil și că-i ajută, dar pe ascuns au început să însărcineze avearea rămasă de la părinții copilloi. și după ce au făcut această faptă urătă s'au apucat să smulgă și învățătură sănătoasă din sufletul micilor copilași.

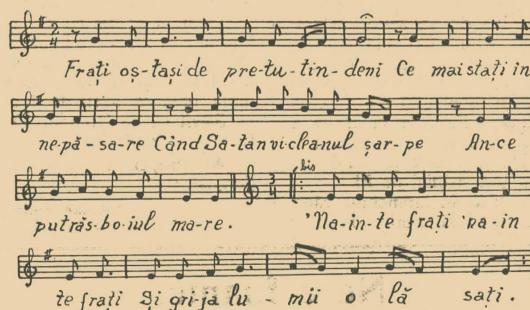
Mai în orice zi, astfel li se spunea copilloi: »Voi să nu mai ţineți seamă de sfaturile și învățările pe care vi le-au dat părinții voștri, căci ei au fost niște hoți... Părinții voștri au fost niște lupi îmbrăcați în piele de oaie... Părinții voștri au fost niște îngelători, care vău îmbătață cu fel de fel de minciuni... Părinții voștri au fost niște oameni răi și deci nu trebuie să vă mai amintiți de ei. Voi să ascultați de noi...«

I. Tudusciuc, inv.-osta,
Brăhăsoaia—Vaslui.

„Furtuna“ face și cântări nouă.

Furtuna prin care trece Oastea Domnului, a început să facă și cântări nouă. Ea **creiază** poezii nouă, cântări nouă, tâlcuri nouă... În semnul că dela Dumnezeu este. Avem până acum 5 cântări nouă, pe care le vom da pe rând la foaie. Dăm mai jos una venită dela frații din Sighișoara. E o cântare foarte duioasă.

Frați ostași de pretutindeni.

*Frați ostași de pretutindeni
Ce mai stați în nepăsare
Când satan videanul șarpe
A început războul mare
'Nainte frați, 'nainte frați
Să grija lumii o lăsați.
(Acest refren se cântă de două ori
și se repetă după fiecare strofă).*

*Nu vedeti cum el se luptă
Contra Oastei Domnului
Că văzut intunecatul
Că-i primejdie iadului.*

*N'auziți cum el se sopteste
Către toți în gura mare
Hai lăsați-vă de Oaste
Că e, rău primejdie.*

*Nu vedeti cum el se luptă
Cu al nostru scump părinte
Ca să nu ne poată spune
De Isus prea dulci cuvinte.*

*In genunchi cădeți cu toți
La Isus cel răstignit
Să ne dea acum izbânda
Care ne-a făgăduit.*

*Să-l rugăm acum cu toți
Cu post și cu rugăciune
Să ne dea acum răbdare
Har și multă înțelepciune.*

*Să-l rugăm să ocrotească
Biserica. Sa cea vie
De-a Satanei ușoară
De acum până în vecie.*

*Peste-al nostru scump Părinte
Să reverse din cer pacea
Până când veni-va ziua
Ca să birule dreptatea.*

*Iar nădejdea noastră toată
Mângâterea și ojutorul
Să ne fie totdeauna
La Isus Biruitorul.*

Scrisoare pentru ciasul de acum.

Să băgăm săbiile în teacă!

(Matei 26, 52).

Mult iubite părinte Trifa! Ciasul acesta de acum este ciasul cel mare al Oastei Domnului, dar este și ciasul cel mare și greu al sfintei Voastre. Cu cât trece vremea, mă conving tot mai mult despre acest adevăr. Ciasul de acum, prin lupta pe care trebuie să o dăm, este ciasul lămuririi noastre, a tuturor acelora cari am răvnit să ne identificăm cu lucrarea aceasta minunată din ogorul Bisericii noastre ortodoxe. Acum, Oastea Domnului, prin situația în care a ajuns, are să-si vadescă flința și târta ei duhovnicească. Prin tactica și armele ei de luptă, Oastea Domnului își va arăta duhul de viață care o stăpânește și puterea de sus care o ocroștește.

Acum, Oastea Domnului are să dea prima luptă mare, primul examen mare. Tot ca învățat în timp de 12 ani, prin suferință și jertfă, va trebui să are acum în fața oamenilor și în fața Comandanțului cel cel vecin. Acum, Oastea trebuie să-si probeze puterea ei de lumină și să-si vadescă lupta cea bună. Oastea Domnului trebuie să-si îmbrace, acum, toată armătura lui Dumnezeu» de la Efeseni cap. 6. Căci acum Oastea trebuie să fină piept uneltilor diavolului (Efeseni 6, 11). Ea, acum, nu are de luptat împotriva cărilor și sângelui, ci împotriva duhurilor răutăților (Efeseni 6, 12).

Poate nefițelegera de acum va ajunge în fața sf. Sinod. E chiar de dorit acest lucru, ca lumea având sentința forului cel mai înalt al Bisericii noastre, să se linistească. Până atunci însă, noi ostașii Domnului de pretutindeni, trebuie să fim cu răbdare și cu încredere în judecata pe care o va face sf. Sinod. Iar dacă peici pe colo, său produs gesturi de revoltă, ele sunt explicabile.

Dacă s'a manifestat, pe lîi pe coale, revolta noastră a fost ca revolta apostolului Petru în grădina Ghetsimani.

Atunci văzând Petru că cei fără de lege prind și leagă, ca pe un tâlhar, pe băndul învățător, în dragoste lui pentru Domnul său, să-l impotrivă și a încercat să-l apere de prigoana ce se începea asupra Lui. Si cum momentul era dureros și revoltător, Petru a făcut ce a putut ca să-si apere Stăpânu: a scos sabia și a lovit pe unul din cei ce au pus mâinile pe El.

Petru, însă, în momentul când a scos sabia a fost cuprins de mare

revoltă văzând ce i-se face Stăpânumui său. Deci mânia lui pornise din mareea dragoste ce avea pentru Domnul său. *Sabia lui era glasul adevărului rănit și călcăt în picioare. Domnul a văzut lucrul acesta și nu l-a cerut, ci numai l-a opri, arătându-i că nu sabla e arma de luptă a uceniciilor Săi.*

In tocmai ca Petru au făcut și ostașii Domnului. Văzând ei pri-goana ce s'a abătut asupra părintelui lor sufletesc, care i-a născut în Domnul (I Cor. 4, 15), i-a crescut și i-a hrănit, jefindu-se pentru el, timp de 12 ani, — și văzând că i-se leagă mâinile și i-se pune călușul în gură, s'au revoltat și au început să-l apere cu săbiile cu-vântului, ca odinioară Petru pe Domnul în grădina Ghetsimani. Așa am făcut chiar și eu scriind cele 2 cărți ce V'am trimis acum în urmă. *Săbiile noastre, ca și sabia lui Petru, au sărit să aperse, pe cel nedreptățit și prigoni. E drept că și săbiile adevărului dor. Săbiile pismei și ale minciunii, însă, sunt veninoase și vor să omoare. Si în ciasul de acum, potrivnicii au scos și săbiile veninoase, săbiile soldaților carl au venit să prindă pe Domnul Isus în grădina Ghetsimani. Si e o mare deosebire între sabia lui Petru și săbiile celor ce au prins și legat pe Domnul Isus. Adică e o deosebire între slujba lor. Una voia să aperse, celelalte să înăbușe adevărul.*

Totuș, pentru că tot sable e și a lui Petru, ca și săbiile potrivnicilor, Domnul l-a oprit să mai întrebă înțeleze. De asemenea, săbiile noastre, chiar dacă vor să facă slujba adevărului, pentru că tot săbi sunt, ele trebuie să acum puse în teacă.

Nu, iubite părinte Trifa, nu trebuie să mai scoatem săbiile. Iar cele care sunt scoase, să se pună în teacă.

Dacă potrivnicii se înarmează numai cu săbi, dacă ei aleargă în toate pările cu săbi și după săbi, noi nu trebuie să facem aşa.

Domnul să fie cu noi și să-ne îndrume la lupta cea bună. Domnul să fie și cu sfânta Voastră să Vă ocrotășă și să vă întărească în luptă grea ce aveți de dus acum.

Slăvit să fie Domnul Oştirilor! El vecină și biruitor.

Al sfintiei Voastre cu fiască dragoste:

Nicolae Vonica,
student ostaș al Domnului.

Ne e foame.

Toți o înțâm și un gând, înălțăm rugăciuni la Domnul Isus Biruitorul, care a biruit lumea.

Slăvit și binecuvântat să fie Domnul oştirilor. Marele Biruitor, a biruit.

Părinte scump și drag, ce ni l'ai arătat pe Domnul, pe Isus Hristos lumina cea adevărăță (Ion 1, 8—9). Cum să te uităm noi pe Sfintă Ta, sau să ceteam, sau să ascultăm de glasul ne înțelești ce strigă acum? Noi am cunoscut sunetul Trâmbiții (Ps. 89, 15). Părintele nostru drag, înțâm de aur și trâmbiță răsunătoare, noi cei dela fronturi așteptăm sunarea înaintării în luptă, contra lui Satan. Cu noi este Isus Biruitorul. Noi înarmati prin Sfintele arme de la Efeseni, azum, înțâlegem și cu atât mai mult, cu îmbărbătarea biruinții Domnului, facem saluturi asupra năvălirelor gloateelor în-

Vai! suferința noastră și foarte mare. Căci este mai mare ca foamea! Dar nădăduim că Isus Biruitorul va birui... Tache Grădinaru, ostaș Pechea—Covurlui.

Pentru cartea biruințelor.

„Cavaleria Oastei Domnului“.

Ca acei trei Magi — acum 2000 de ani — trei frați din Voinova—Basarabia, au plecat călări pe cai, cu steagul Oastei purtat în mână, pentru a vesti Evanghelia lui Isus. El merge mereu prin sate și orașe vestind Cuvântul Domnului și Oastea Lui.

Echipa aceasta de călărași e formată din fr. Romanenko, Chirila Chirica și fr. Trofim. Fratele Romanenko a fost ofițer în armată, iar acum cu mândrie vestește pe Isus cel restignit, și pe lângă altele a pus în sluja Domnului și 3 ca, cu toate ce trebuie pentru călători.

Pe când călărașii Oastei mergă prin lăzi — ne scrie un frate — totă lumea se miră. Un ofițer a întrebat: Da cei asta? fr. Romanenko i-a răspuns: «cavaleria Oastei Domnului! Ofițerul a înțeles. A salutat steagul și a spus: Mergeți să-năstoșă! Alii întrebat: Ce înseamnă asta? Ce e război? Da război contra răutăților și a păcatelor le răspunde fr. Romanenko.

Si așa au cercetat acești trei vestitori ai Oastei Domnului pe frații din Basarabia și o parte a Moldovei. Si așa cutreără și acum satele pentru vestirea «adevărului». Isus Biruitorul să le aducă biruință și răspălată pentru ostenele depuse intru-vestirea Cuvântului prin Oastea Domnului.

DOUĂ MII DE ANI ISUSE...

Două mii de ani Isuse, au trecut din ziua ceia Când, întâi, ti-a văzut față, Vitfleemul din Iudea...

... Două mii de ani... și lumea nici acum nu Te 'nțelege... ... Cu atâtatea legi, O, Doamne!... Căți nu fac fărăde-lege?...

Căți din cei ce strigă Doamne, că sun servil Tăi — ca Ana — Când Cuvântul Tână Il-e 'n gură, au în suflet, pe Satana.

Căți din cei ce ţin la „lege”, ţin la „stil” și ţin la „datini”

Se făleşc că, el, fac totul să slăbească a tale patimi —

... Cel ce zic că fac dreptate, nici n'o fac, nici n'o cuvântă Ciștă bat joc de ea Isuse, și de-a el chemare sfântă...

— Căți nu predică lubirea, cu-aşa grai, cu-aşa căldură,

De n'ai credere c'al lor suflet, plin e de venin și ură...

Căți vorbesc apoi, zadarnic, despre „pace” și „npăcăre”...

Când pe-ascuns — aprinde ceartă, focal uril tot mai tare?...

Cei ce-s zice „filantropic”... milă, cel ce zic că ar —

Sufletul îl scot din oase, de la cel ce altă — n'are!...

... Și, când, unii, se înbuibă, alții 'n lipsuri grele pier...

... Nedreptate-l, nedreptate... strigătoare cătră cer...

... Și tot cuget, singur... Dvamne: cum mai poți răbdă pe lume?

Nedreptatea astă multă, creștinismul astă de nume?...

Cum poți suferi Isuse ca dreptatea Ta să plece,

Si pe-al ei mormânt, minciuna, tot mai sus să se ridice?...

— Când se calcă în picioare, tot ce-l drept și e lumină,

Când, ce-s sfânt, întotdeauna-i aruncat mai jos de tină —

... S'adevărul Tână, o Doamne, să se calce-aşa 'n picioare,

Iar minciuna să triumfe... până când mai suferi oare?... —

O! Dao! ai veni Isuse... iar — ca om — în astă lume,

Si le-ai biciuți păcatul la acești creșinți de nume —

Când le-ai arăta Isuse, calea cea adevărăță...

Si le-ai spune ADEVĂRUL, cum îl mai spunea-l odată...

Cum s'ar ridica, Isuse...

Si... Te-ar declara „eretic” și că „faci răsoală” 'n țară(!)...

Si iar temniță Isuse... si tar haină de ocară...

Iude, s'ar găsi destule... și călări ar fi atunci...

Meșterii... ar ști ei larăș cum se pregătește-o cruce.

Cue se găsesc destule... și mâini care să le bată...

Si iar ar vedea Golgotha, căte-a mai văzut odată...

... Toate s'ar petrece Doamne, vezi așa în „bună pace”...

Si de mii de ori Isuse, de-ai veni la fel Ti-ar face!...

TRAIAN DORZ,

ostaș al Domnului, Sibiu.

Au mai răspuns „prezent la datorie”...

Pă. Iosif a primit sute de scrisori de adeziune dela frații și ostașii din țară. Amintim câteva:

Oastea Domnului din Dârlos—Târnava mare; Frații din Cudalbi—Covurlui; Bărari I. Chelmac, Timiș; Timotei Tomici, Steti Mihailov, Jugoslavia; Greuruș Ioan, Strungari—Alba; Oastea Domnului, Sulișoare—Hunedoara; Frații din Odobești—Dâmbovița; Pr. Pavel Lupu, Cuzca—Vodă—Ialomita; Frații din Hagi Curda—Ismail; Oastea Domnului din Sibișelu nou—Hunedoara; Oastea Domnului din Cuvin—Arad; Oastea Domnului din Ludoș—Sibiu

Sandu Constantin, C. Lung—Bucovina; Oh. V. Ență, Vlad—Tepeș—Ialomita; Ion Păt, Buteni—Arad; Oastea Domnului din Șoimoșches—Arad; Oastea Domnului din Serbești—Neamț; Frații din Lacram—Alba; V. Hrehorciuc, Sucevia—Bucovina; R. Greavu, Sighișoara; T. Irimia, Ionășești—Tecuci; Oh. Mihalcea, Dedilești, R. Sărăt; I. Milovescu, Dulova, Lugos; Z. Cudic, Pojorâta—Bucovina; Frații din Leu—Romania; Frații din Vaslui, Mihalcea și Leșă—Pădăuți; R. Sărăt; Oastea Domnului din jud. Caraș; Oastea Domnului din Brazi—Prahova, etc. etc.

La Evanghelie de Duminecă: despre postul cel adevărat.

In Evangheliea de Duminecă, ne învață Mântuitorul cum trebuie să postim.

In legătură cu această evanghelie, vom spune și noi unele învățări despre post.

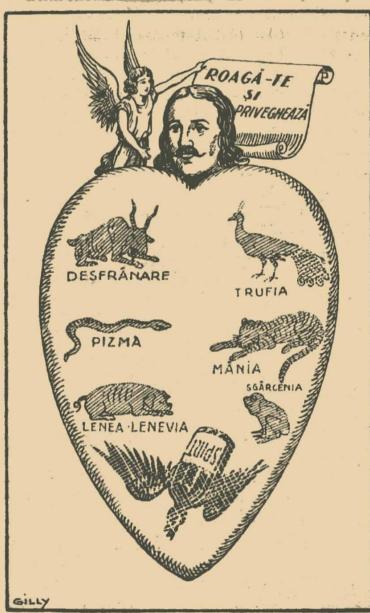
Despre mântuirea sufletului se vorbește mult și în multe feluri. De altfel taina mântuirii e simplă. Greșala lui Adam a lăsat în noi otrava păcatului; a lăsat pe omul cel vechi, »firea cea veche«. Domnul Isus a venit să nimicească această otravă; a venit să omoare în noi pe omul cel vechi, »firea cea veche«, ca să trăim în omul cel nou, în omul cel duhovnicesc (Romani 6, I Corinteni 2, 14). Prin Jertfa Crucii Sale Domnul Isus ne-a dat puterea »să murim față de păcat« (Romani 6).

Dar lucru acesta nu merge așa ușor. A muriri față de păcat este o culme a mântuirii ce se poate ajunge numai după o viață întreagă de luptă și biruință. Să ne însemnăm bine în lucru: firea noastră cea veche nu poate fi omorâtă cu totul. Ea poate fi slabită, poate fi făcută nevătămoare, dar nu poate fi omorâtă cu totul. Adam cel vechi n'a murit cu totul în noi. Orice am face, orice am îsprăvi, îl simțim că trăește în noi.

Viața noastră este o războiere nefințată între Adam cel vechi și Adam cel nou. Între firea cea veche și firea cea nouă. În această luptă, Domnul Isus a venit și ne-a adus ajutor de biruință.

Eu îmi închipui firea cea veche în asemănarea chipurilor de pe pagina următoare. Patimile cele reale sunt niște urme din grădina Edenului; sunt niște dobitoace ale diavolului. Aceste dobitoace au lipsă de »păsune«, de »mâncare« altcum tângesc și amorteșc. Ele trăiesc cu mâncarea ce le-o dăm noi. Când le dăm de mâncare, zbură — iar când nu le dăm, tângesc.

In chipul de mai jos se vede un om credincios, un »om duhovnicesc«, care nu dă de mâncare acestor dobitoace. El își hrănește firea cea nouă cu rugăciune și priveghere, iar pe

firea cea veche cu dobitoacele ei »o omoară cu foamea«. Pe dobitoacele patimi le-a pus pe foame; le-a amortit cu foamea. Un astfel de om a pus la respect firea cea veche; a amortit-o, a slabit-o, i-a luat puterea și a făcut-o neputințioasă.

Un astfel de om își apără mereu firea cea duhovnicescă prin priveghere și rugăciune. Cheia mântuirii sufletești este tocmai asta: să ne apărăm cu darurile Domnului contra trezirii fizice noastre celei vechi. Căci suntem tot mereu în primejdia de a simți cum se trezesc în noi firea cea veche, gustul după »carnea« din Egipt. Câinele din noi n'a murit (poftele lumești), nici vulpea (vicienia), nici tigrul (mânia), nici porcul (beția), nici păunul (trufia), nici srapsale (pizma) etc., dar de câte ori le simțim că se trezesc, trebuie să le punem pe foame, trebuie să le detragem și mai mult mâncarea, sporindu-ne »mana«, mâncarea cea duhovnicescă.

In acest înțeles trebuie luat și postul, ca un ajutor contra trezirii patimilor noastre celor rele. Îmbuiajarea în mâncări și băuturi este o hrănă pentru dobitoacele fizice celei vechi. De »hrana« asta trebuie să ne ferim nu numai pe timpul postului, ci pe tot timpul vieții noastre.

Precum pământul prea gras și umedos — zice sf. Ioan Gură de aur — naște vermi, așa și îmbuiajarea în mâncări și băuturi este cuib cald pentru vermișii spitelor și poftelor reale.

In chipul de alături se vede firea cea veche în trezire; se vede omul cel lumesc care începe să-i dea de mâncare. Hrana fizică celei vechi o săptănește și o pregătește diavolul, iar omul cel păcătos folosește această mâncare.

In multe chipuri și feluri dau necredințioșii de mâncare la firea cea veche și dobitoacele ei. Câmpia diavolului și încărcată cu fel de fel de hrânuri pe seama asta. Dar dintre toate mâncările fizice celei vechi, cea mai bună și mai hrănitoare este alcoolul. Cum primește această hrana, firea cea veche cu dobitoacele ei îndată se trezește din somn și începe să zburda (cum se vede în chip).

Despre lapte spun doftorii că cuprinde tot ce trebuie corpului nostru. Omul ar putea trăi numai cu lapte. Așa e și »laptele diavolului«, alcoolul. E în stare să hrănească el singur firea noastră cea veche; și în stare el singur să omoare sufletul.

Vai cum hrănesc oamenii tot pe omul cel vechiu, tot firea cea veche. E plină lumea de răutăți, dar cum să nu fie când oamenii dau de mâncare numai la firea cea veche. Să beau în tără la noi 14 miliarde Lei pe an... să fumează 8 miliarde... 500 de mii de cărciume stau față în față cu 18 mii de biserici... oare nu sunt și acești numeri grozavi niște dovezi despre »mâncarea« ce se dă dobitoceștilor patimi?

Trăim vremuri cu creștini ce trăesc ascuțând de soapta satanii: beți, mâncăți, chefuți, păcatuți... trăiți-vă viață!... Se sting posturile, se sting rugăciunile, se stinge privegherea, s'apoi ne mirăm de ce ne-au biruit răutățile și păgănață.

In acest înțeles trebuie să adâncim și învățătură despre post adâncit. Postul nu înseamnă numai schimbarea unor mâncări, ci înseamnă întărirea fizică noastră celei duhovnicești și slabirea fizică celei lumești. Postul trebuie să pătrundă și el acolo în adâncul nostru de unde ies răutățile și să ajute întărirea or. Alt cum, ce folos că oprim unele mâncări să intre în gura noastră, dar lăsăm

cu toată liniste să ieșă sudalmele, minciunile, hulele etc.

Schimbăm numai mâncările, dar purtările ba. Ne păzim de lapte, dar dăm drumul la »laptele« diavolului, la alcool.

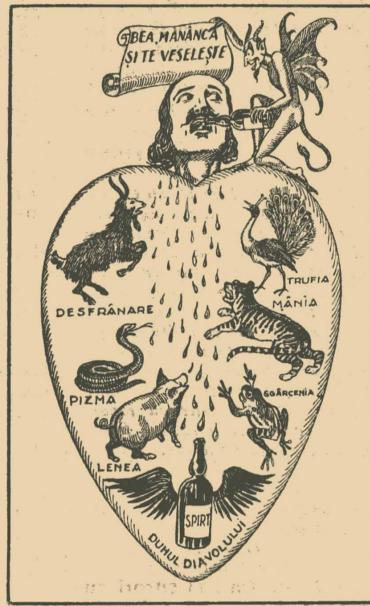
In acest înțeles a zis Mântuitorul că nu atât »ceace intră, ci ceeace ieșe din gură spurcă pe om« (Mateiu 7, 20). Iar mâncarea — adeca numai mâncarea, zice apostolul Pavel — încă nu ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu« (I Corinteni 8, 8). Riu fac cei ce nu postesc, dar riu fac și cei postesc râu; cei ce văd păcatul ascuns numai în mâncare nu și în inima lor și în faptele lor.

Un om din popor ajuns odată în temniță pentru o bătăie, a refuzat brânza ce i-a adus-o temnițierul într-o zi de Vineri spunând că-i »sf. Vineri și e păcat«. Vedea păcatul ascuns numai în brânză, dar în fapt cea rea nu l-a văzut. Un astfel de post este ca o nucă fără miez, ca un fagur fără miere.

»Postești? Întrebă sf. Ioan Gură de aur — arătă-mi prin faptele tale... să postească nu numai gura ta, ci și ochii, urechile, picioarele și mâinile tale... Că de am mâncat numai cenușe și înfrânarea de mâncări, ci și o schimbare în toată viața lor. »Si au început oamenii din Niinive post și au strigat cătră Dumnezeu și s-au intors fătăcările din calea sa cea rea« (Ioan cap. 3, vers. 8-19).

Așa să fie și postul nostru!!

Luată din carte Tâlcuirea Evangeliei cartea I. o mandată-vă această carte minunată ca să aveji în fătăcire Duminecă tâlcuirea Evangeliei.

Dela Oastea Domnului din Cernăuți.

Cucerinice părinte Iosif! Oastea Domnului din Cernăuți, ne facem datoria a răspunde că Isus Biruitorul a biruit.

Aveam la cunoștință cele petrecute la Sibiu. Vă declarăm călduroș că nu ne vom despărți de Isus Biruitorul, nici de Sfintia, care ne-ață trezit la o viață nouă. Că noi fiind flămânzi și însetăți de o hrănă sufletească, am auzit trămbița dela Sibiu. și am început să alegem și noi după o hrănă mai curată, iar când o seamă de oameni au încercat să ne-o amestecă cu otravă, atunci

ne-am gândit cum scrie la (Efeseni 5 vers 6-14): »nimeni să nu vă înțele. Când a fost oprii Isus Biruitorul, mulți au vrut să ne închidă drumul spre Canaan. Dară Domnul nu ne-a lăsat. Adunările se ţin regulat. Fratele Viorel Bujoreanu vine în mijlocul nostru. Noi își frățim din întreg jud. Cernăuți vă trimitem o sărutare. Sfântă din toată înimina noastră. Rugăm pe bunul Dumnezeu să vă dea sănătate și strigăm cu toții că vom merge înainte cu Isus Biruitorul.

Petru Șerban, ostaș Cernăuți.

Abonați foia „Isus Biruitorul“.

Cea mai ieftină foaie pentru popor este azi, foaia aceasta.

Foaia „Isus Biruitorul“ a fost primită cu dragoste și bucurie în toată țara. În numărul viitor, vom da glas celor cari ne scriu mereu.

Acum indemnăm pe toți să-și aboneze această foaie bună.

Această foaie este azi cea mai ieftină foaie pentru popor din toată țara. Nică o altă foaie, care iese în 8 pagini, n'are acest preț atât de ieftin.

I-am pus acest preț, că să putem răzbate că mai mult în popor. Oricine se poate abona cu acest preț:

PE UN AN ÎNTREG . . . . . 120 LEI.

PE JUMĂTATE DE AN . . . . . 60 LEI.

PE 3 LUNI . . . . . 35 LEI.

Abonați și răspândiți pe tot locul această foaie. Ajutați biruindu-l pe tot locul pe Isus Biruitorul.

„Plâng cu amar ca Petru“...

dela cei ce pentru câteva clipe fuseseră răpiți din tabăra dragostei.

După cum am scris în Nr. trecut al foii, în vremea grelei furtunii prin care a trecut și trece încă Oastea, unii din frați, nedumeriți, sau adresat »L. S.«, prin scrisori, prin care cereau lămuriri și în cari își vărsau necazul și durerea pentru cele ce vedea că se întâmplă.

Si, după ce nu cunoșteau cele ce s-au petrecut, era oarecum firesc să se adreseze foilor care atâtă vreme li-au fost dragi și care i-a hrănit prin jerfici celui alungat. Era firescă întrebarea și nedumerirea celor ce erau loviți așa de crud în ceeace aveau mai drag în această lume...

Ormul acesta al lui Dumnezeu ne-a scos din cărțium și ne-a adus la biserică cum spunești acum că e afară din biserică.

Noi știm că am venit în biserică — și în ea vrem să rămânem alături de acela care ne-a învățat să cunoaștem, să iubim, să prețuim și să înțelegem... Cam acesta era cūprinsul scrisorilor. Însă în loc să li-să răspundă la întrebări, se rupeau părți din aceste scrisori publicându-se sub semnatura lor rapoarte de cari au rămas uimiți văzându-le publicate și mai ales găsind uneori și ceeace ei nu scriseseră.

Acolo aflau frajii că »desaprobă« și se »lăpădă« de Părintele Iosif și altele de felul acesta. Si acest lucru i-a indurărat greu. Unii n-au scris cu lacrimi și cu inimile pline de durere. ... Am reprodat în Nr. trecut două din scrisorile primite. Dăm acum încă vre-o căte-va pentru a cunoaște originea adevărului și a se vedea și din acestea că »adevărătușii ostiașii nu părăsesc steagul luptei».

M'am lăpădat ca ap. Petru...

Cucerinice păr. Trifa!

Cu părere de râu cercetăm trista întâmplare, ce s'a întâmplat la Sibiu. Cu ochii plini de lacrimi îmi cer iertare, și binecuvântare. Că m'am lăpădat de acela care mi-a alinat dureria. Si pe care l-am dorit a-l vedea în persoană. Pe păr. Trifa.

Si bunul Dumnezeu m'a învrednicit ca să pipăti cu mâinile mele păcătoase pe slăbănoșul care a trâmbițat și m'a trezit la o viață nouă. Ca să trăiesc o viață cu Domnul. Dorul meu a fost de-a-l vedea pe păr. Trifa, și a-mi punere medalia »Oastei« (Cruciulita) pe inima mea. Si m'am declarat în fața lui prin grai viu, la care păr. Trifa, dându-mi binecuvântarea și cu mănuja lui slăbănoagă de pe patul suferințelor mă lipit cruciulita pe inimă. Si m'a învrednicit ca s'o port până la sfârșitul vieții mele. Iară

acum m'am lăpădat de el din pricina unui ce ne-a stat în coastă și n-a îndemnat a face »Declarație« (preotul).

La care am și făcut »Declarație« atât Mitropoliei din Sibiu. Cât și Episcopului din Caransebeș și păr. Trifa, la 2 Februarie 1935. Publicat în foaia »Oastea Domnului« Nr. 9. 1935 Mai putea-voi fi primit să mă chem fiu aceluia care m'a născut la o viață nouă? Mai putia-voi a mă chema ucenicul lui Hristos? Că m'am lăpădat ca apostolul Petru de Mărturitorul Matei 26, 33—35;

Făcând legământ că până la moarte nu m'oi lăpădat de Isus. Dară m'am lăpădat sără de vreme. Apă Petru s'a căit la căntul cocoșului, iară eu m'am trezit la cântecul lui »Isus Biruitorul«.

Slăvit să fie Isus Biruitorul.
Ostaș Ilie Maran. Uzduin Jugoslavia.

Se repetă trecutul.

Cuvântul Lui Isus Hristos e dus când la Calafat, când la Pilat. Nu se aude. L'au îngropat. Pentru cel de departe e o lună și jumătate de când glasul Pasărei Mălastră a început. Vîne foile: L. S. și O. D. le primim, însă nu stiu cum, par că sunt vîtrege. Cetim și par că lipsește ceva. Nu e dulceața de mai năște. Totul e rece, contrar și cu pilde de nesupuneră și răsvrătere. Totul pare a bate-sea sau să priceapă iapaș. Se împlineste Scriptura. Si totuși situația mult nu va dăinui. Cavântul a stricat pecețile și a răsturnat piatra de pe Mormânt, dar mi-te »Colivia? Pasărea mălastră va eșî și glasul ei — vom auzi. Toți puții ce de spaima Ulu-ului au tăcut, vor cirilo și sub aripile ei se vor odihni. Mulți frați și surori au căzut în îspită. Să mă lerte Dumnezeu că am făcut și eu o întrebare către un Ostaș a-nomim dela L. S. care se ascundeă în sac, dar ghiarele lui zgârâiau într-un articol din O. D. Nr. 6 sub: »Adevărul să fie spus pe față. — Cînstitul ostaș anonim zice: Părintele Trifa, n'a făcut nici când serviciu la Biserică, nici când era sănătos. O singură dată a fost, când I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae l'a binecuvântat să poarte brâul roșu și l'a numit Protopop. »Si se mai întrebă: Dar acuma ce face? Pe frigul cel mare se duce la București și în tovarăsie cu Pr. Ouatu face relex. Doamne! Ce relex vor fi plănuiti să facă cei doi Preoți, slujitori ai Bisericii? Plănuiesc poate

să mai fure ceva de pe la Sibiu. — Poate foaia cea răpită, »O. D.«, sau... poate, de cine știe, chiar pe: »Isus Biruitorul«. Ne putem aștepta și la acuzăția astăzi din partea...

Răspuns fr. Moș Bucur, nu puțin m'a mirat și de scrisoarea fratelui Moș Bucur, ostaș devotat și bătrân — »Veteran«, cu barba albă ca și mine, care zice că: »S'a tulburat adânc așa de mult de abaterea Pr. I. Trifa. De ce oare nu și-arătat duioșia și n'a spus frația să în public să știm și noi care sunt acele grozave abateri și căciările Bisericii? Să ne ferim și noi.

Să descopere vina, care până acumă nici S. Sinod nici capul Bisericii Patriarhul n'a descooperit. Cred că el și mulți alții care s'au primit de au intrat în eroare vor plângere greșala și vor reveni...

Mă gândesc și la Tipografie. Cum? Eu sau alti ca mine, care de bună voie și cu dorul de hrănă susținească am aruncat cu căte un bob de Meli în carul plin de meli, acum să sim pretențios că avem parte la ea, suntem asociați (părătași) — am dat. Se poate? Să nu fie... Acum slavă Domnului, să spart sacul Satanei, se văd ghearele. Colivia s'a sfârșimat Pasărea căntă în voie și o vom admira. Cornistul sună alarma și vom cucerii ce am perdu... Dreptatea învinge întotdeauna. »Piticote! Pornește moara și mașină! Slăvit să fie Isus Biruitorul că a suflat vântul iarășii.

Petre Marcu, Bazargic.

Căința fr. I. Morariu din Crihalma.

Cucerinice Părinte!

Ghețitam Doamne la Cer și înaintea ta și nu sunt vrednic a mă mai numi fiul tău, primește mă ca pe unul din argații tăi.

După ce am cedit »Lumina Satelor« și Oastea Domnului Nr. 3, 4, 5, am crezut la ce spuneau ei acolo, căci în Scriptură este scris. Deci toate căte vor zice vouă să păziți și să faceți; Matei cap. 23, Eu am crezut și te-am criticat pe sfintia ta celace mi-ai deschis ochi acum 12 ani, de am cunoscut lumină Domnului Hristos care m'a întărit dintr-o boală omorătoare ce suferiam. După ce am cedit Ostașul Domnului, din 15 Februarie

m'am trezit ca Petru, după căntatul cocoșului. Si am plâns cu amar și acumă mă rog ca Petru, primește-mă în ciata aleșilor tăi. Trebuia după ce am cedit în Lumina Satelor, unde vă făcuse lup în piele de oaie, să zic ca Toma: de nu voi vedea în inimile lui ranele cuielor, nu voi crede. Acum le zic la cei dela Lumina Satelor și Oastea Domnului ce-o redactează. Vai vădă Cărturari și farisei fățurnici că curăță partea cea din afară a păhăruilui și a blidului, iar dinălăuntru sunt pline de răpire și de nedrepitate; (Matei Capitol, 23, st. 25, 27).

Ioan Morariu,
Crihalma.

Nici frații Hunedoreni n'au părăsit tabăra dragostei

Ce spune fr. Radu
dela Deva.

In scrisoarea-raport primită dela adunarea din Simeria, fratele care raportează ue scrie că fr. I. Radu din Deva a mărturisit că el n'a publicat nimic în »L. S.«.

A scris doar o scrisoare păr. Secaș din care însă Sf. Sa ia publicat numai unele părți.

Iar fr. Gheorghe ne-a spus despre fr. Lazar Maier din Vâlcele Rele că a mers la el plângând și l'a întrebat: Frate Gheorghe, cine m'a pus pe mine la foale ca contrar părintelui Trifa, că eu nu stiu nimic eu nu stiu nici scrie...

Pretința scrisoare e publicată în Nr. 9 al foii »O. D.«.

Părți din scrisoarea fr. Gh. Muntean din Batiz.

Dăm mai jos părți din scrisoarea fr. Gh. Muntean, pe care a lăsat-o păr. Secaș, s'o publice în Intregime în »L. S.«. Dar păr. Secaș procedând necorrect și necrestinete a scos anumite părți din acea scrisoare și a lăsat numai unele părți, pentru a arăta că fr. Oh. Muntean, din Batiz ar fi potrivin păr. Iosif.

...lubim pe Părintele Iosif Trifa și nu l vom disprețui, nici când, fiindcă dela începutul acestei lucrări a fost ajuns ca o lăpădătură, ca un gunoi în fața lumi: Zicem mii de învățători dacă am avea în Hristos, totuși Părintele Iosif ne-a născut în Hristos Isus prin Evanghelie I Cor. IV. 13—15...

...Din pricina că azi multe sau întors după cele scrise de cei îngăduiți de I. P. S. Sa din Sibiu, în timpul acestor grele frământări, au abonat de nou »Lumina Satelor« și »Oastea Domnului« cei ce erau contrari ostiei ca acum să știe să ne hulească mai mult ca până acum, înțelepții lumii să se mândresc spunând că ei șiua că ar să se întâmpile acest lucru cu oastea...

...Pentru noi cei învățăți cu scrișul Pr. Iosif, gazeta »Isus Biruitorul« era o mare bucurie. Si era chiar că locul ei fiind cam puțini secerătorii oastei. Deci ostiașii cei mai mulți sunt în așteptarea lui »Isus Biruitorul«.

Sunt unii care au respins L. S. și O. D. și au abonat »Albină« și »Foaia Noastră«. Am dorit deci o înțelegere și să lăsați și pe Isus Biruitorul. Eu am fost și voi fi sprijinitorii foilor L. S. și O. D. Însă de se va risipi această lucrare eu mă tem să nu fie prea usor. Eu am întrebat pe frați la o adunare de acuma din urmă că de ce căpărate sunt cu cele ce se petrec.

Unul mea zis: noi vom cedi »Lumina Satelor« și »Oastea Dom-

nului« atâta timp cât vor fi scrise de cei pe care li cunoaștem a fi ostaș sau cel puțin sprijinitorii ai Oastei. Așteptăm însă pe Isus Biruitorul fiind scris de Păr. Iosif și luibim mult pe Isus Biruitorul că el este conducătorul Oastei și El a înzestrat pe Păr. Iosif cu darul de a Indura atâta suferințe și totuși a duce lupta.

Un frate a zis prin o asemănare: Un boer avea un servitor mai bun care ținea mult la boer. Si striga pe nume lenesișor, încât mergea lucrul la curte, de teamă că servitorul cel rebus striga și aude boerul. Si se bucură boerul de acel servitor căci de teamă lui boerul nu mai avea de lucru cu servitorii. Cam aşa este Păr. Trifa între ceialalți preoți, de aceia aceștia îl urăsc — ar trebui însă să se bucură și credem că să bucură I. P. S. Sa Mitropolitul de astfel de nebuni. Si nebunii Domnului trebuie să simă toți ostașii Domnului între ceialalți credincioși (I Cor. IV—10, 1—17 etc.)

Sunt mari frământări. Între frați, însă ne rugăm Domnului să le îndrepte pe toate cu puterea Sa. Iar noi să ne simă după zisa Dumnezeescului Pavel dela (I Cor. X—13) să eşim învingători, ci nu tăvioși de păcat.

Întrucăt cei noi înscrîși sunt cei mai mulți greco-catolici, cu ei nu putem discuta mult, din cele ce se petrec între noi că atunci mai curând se duc la seciari...

Postă Redacției.

Raportul despre noptile Domnului dela Săsciori, Vinerea, Petrești, Lancrâm, Simeria-Veche, precum și alte, rapoarte ce nu au sosit dela fronturile de luptă ale Oastei, le vom publica în Noul viitor.

In Oaste au mai intrat:

Jud. Sibiu, com. Șura mică: Gheorghe Ghie și soția Ana, Nenea Ioan și soția Ludovica, Greav Gheorghe.

Jud. Cluj, com. Morlac: Cobilișan Gheorghe, Cobilișan Gh. Iacob.

Com. Luncoapă: Văleana Toma.

Com. Beari: Ioan Papuc cu soția Maria, Maria Roșu, Stana Cătunean.

Să înaintăm mai departe cu călătoria spre Canaan, spre țara făgăduinții...

Cei care au iscodit Canaanul și au gustat din dulceața lui.

Pustia era grea. Copiii lui Israel căreau mereu. Atunci Domnul a vorbit lui Moise și a zis: trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului pe care o dău copiilor lui Israel (Numeri cap. 13).

Domnul știa că copiii lui sunt încă slabii — că îi birue pustia. De aceea a hotărât să le trimîtă un ajutor. Si le-a trimis, prin iscodirea Canaanului, veste că îl așteaptă o țară în care curge lapte și miere. Si ca dovadă le-a trimis un strugure mare și dulce.

»Si ceice plecasează ca să iscodească țara Canaanului, s'au întors dela iscodirea țării, după patruzeci de zile. Si au plecat și au ajuns la Moise și Aron și la toată adunarea copiilor lui Israel, și le-a arătat lor roadele țării. Si au istorisit lui Moise: ne-am dus în țara în care ne-a trimis. Cu adevărat că este o țară în care curge lapte și miere. Iată-i roadele (Numeri cap. 13, 25—27). Si au arătat poporului un strugure mare, ce-l adusesea pe o prăgină.

Așa-i purtarea de grije a Domnului. El știe că noi, copiii Lui, suntem așa de slabii. El știe că pustia acestei vieți, acestei călătorii, este așa de grea. Si de acea El ne trimite mereu căte un »strugur«, căte o »gustare« din dulceața Patriei cerești, care ne așteaptă la capătul »pustiei«. Toate bucuriile noastre duhovnicești, toate bucuriile noastre sfinte pe care le simțim în inimă și viața noastră, sunt »strugurele« pe care Domnul îl trimite din Patria noastră de mâine pentru ca să ne întărescă prin »pustie« acestei vieți.

Domnul ne trimite acest »strugur«; întâi, ca, gustând din dulceața lui, să uităm greul și amarul »pustiei«. Iar al doilea, îl trimite ca, gustând din dulceața lui, să dorm și să ne dorim după Patria cea sfântă de unde ne vine această scumpă dulceață.

Pentru întărirea celor ce călătorim spre Canaan, Domnul a folosit și pe cei care iscodiseră Canaanul.

Ei întăreau poporul spunând și predicând în toate părțile că au văzut Canaanul, că au gustat din dulceața lui, că au gustat din »mierea și laptele« lui. Parcă îi vedem pe Iosua și Caleb cum predici poporului: curaj copiilor! La capătul acestei pustii ne așteaptă o țară minunată, o țară unde curge lapte și miere... noi am văzut această țară... noi am gustat din dulceața ei... noi am gustat din mierea ei... uite v'am adus și voiă dovadă: un strugur mare și dulce... ca să gustăți și să vedeați ce țară dulce și minunată ne așteaptă.

Așa e și azi. Pentru întărirea celor care călătoresc spre Canaan, Domnul folosește și azi oamenii care au iscodit Canaanul... oamenii care au gustat din dulceața Canaanului... oamenii care au gustat din »laptele și mierea« Canaanului... care umblă cu »strugurile« adus din Canaan și îmbie pe toți să guste și să afle ce Tară dulce și sfântă ne așteaptă.

Niște astfel de oameni trebuie să fim și noi, cei din Oastea Domnului. Un ostaș al Domnului trebuie să fie mai întâi un iscoditor al Canaanului... să afle mai întâi el în-suși dulceața Canaanului, dulceața vieții celei duhovnicești. Si apoi, a-flându-le pe acestea, să fie, să se

facă și el un chemător al altora spre Canaan, spre măntuire.

Fratele meu! Vrei să chemi și pe alții în călătoria spre Canaan? Apoi, dragul meu, cutreeră mai întâi tu însuți — duhovnicestă — acăstă țară binetcuărătă... și gustă din fructele ei... gustă din »mierea și laptele« ei... și îl-ți de acolo un strugur mare și dulce și îmbie pe tot omul să guste din el... și spune

la dacă oamenii nu te vor crede, eu te rog fratele meu, fă-te tu însuți un strugur mare și dulce. Fă-ji viață ta un strugur mare și dulce de dragoste și bunătate. Fă să curgă din viață ta miere și lapte de dragoste, milă și bunătate. Fă-ji pe oameni să simți că tu ai fost în Canaan. Si atunci te asigur că îsbândă mare vei avea în lupta măntuirii.

Omul nu crede decât ceeace vede. Nu crede numai în vorbe, ci așteaptă și fapte, dovezi, roade. Si poate că e bine aşa. Vorbe goale și frumoase se spun ele destul de în toate ramurile vieții. Dar în lucrurile măntuirii sufletești, cu vorba goală nu merge. Oamenii așteaptă aici roade: »miere«, »lapte«, »struguri«, iar aceste roade le pot da numai cei care au iscodit Canaanul. Cei care au gustat din roadele Canaanului.

Din bunătățile Canaanului, iscoditorii au ales un strugur. Domnul Iosu și zis că El este »buciumul vieții« (Ioan 15, 5). Din »viță« acăstă, din care, sus pe teascul Golgoței s-a scurs sângele măntuirii noastre — să luăm și noi căte un »strugur«. Să vestim neîncet Jertfa Crucii și să-i chemăm pe oameni să guste din »viță« Lui, din sângele Lui. Să-i chemăm pe toți la taina sf. Împărtășiri, la altarul Domnului, să guste din »viță« Canaanului.

Si înălță Invățătură putem scoate în legătură cu cei care au iscodit Canaanul.

Când copiii lui Israel voiau să-și aleagă o căpetenie și să se întoarcă în Egipt, cei doi care iscodiseră Canaanul, Iosua și Caleb, au sărit să opreasca poporul. Si au zis unul altuia: să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt. Si dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele și au vorbit astfel fililor lui Israel: țara pe care am străbătut-o noi să o iscodim, este o țară foarte bună, minunată, este o țară în care curge lapte și miere. Numai nu vă răzvrătiți împotriva Domnului și nu vă temeți căci Domnul este cu noi (Numeri 14, 4—9).

Toți cei pe care Domnul Dumnezeu i-a învrednicit să iscodească Canaanul — sunt datori să întărescă pe cei mai slabii, pe care îi spăla și chiamă înapoi în Egiptul păcatelor.

Așa e și în Oastea Domnului.

Așa să facă și frații ostași, mai tari. Slăvit să fie Domnul! Avem și în Oastea Domnului destui »Iosu și Caleb« care au iscodit Canaanul și strigă azi din toate pările; am gustat din dulceața Canaanului... nu ne mai întoarcem în Egipt... mergem înainte!

Apoi, a doua Invățătură. Toți cei care au iscodit Canaanul au fost tineri. Ei se află înșirați la Numeri cap. 13, și toți sunt »fii« lui cutare și cutare.

Asta-i tinerețea pusă în slujba Domnului. Elanul și avântul tinerelor face minuni și în Oastea Domnului. Pentru tinerii nu sunt încă legăți de griile vieții. Ei se aruncă în luptă cu tot ce au.

Ferică de voi, tineri ostași și ostașe, care în loc să cutreerați căciuimele, cinematografele, jocurile, etc. — cutreerați Canaanul și veștiți dulceața lui.

Iar astăzi nu plăcea poporului. Mai ales că — după cum spune Biblia — erau și alii »iscoditori« care înfricoșau poporul de răsboiu și spuneau că e mai bine să-și aleagă o altă căpetenie și să se întoarcă în Egipt (Numeri 13, 30—33).

Scumphi mei frați ostași! Să stăruim și noi în luptă și călătoria noastră spre Canaan. Si orice frâmantă și furtuni s-ar ivi în calea noastră, să nu ne înfricoșăm. Așa-i calea prin »pustie«: plină de năcăzuri și furtuni.

După ce iscodiseră Canaanul și adusesea doavă despore dulceața lui — Iosua și Caleb au fost amenințați cu petri.

Asta a fost, este și va fi soartea de todeană a acelor »nebuni« care iscodesc Canaanul și vorbesc despre dulceața lui.

(Va urma).

IARNA.

Iarăși pe pământul nostru a sosit iarna geroasă,
Ca o babă înăbilă, pribegă și mănoasă.
De când lumea, baba iarnă e cumpălită vrăjitoare,
Într-un ceas din Zi, sau noapte, toți sunt numai floare.

Peste câmp așterne baba o mantie luminoasă
Vrând săngroape lumea toată, căci e foarte dușmanoasă.
Să vâzând apoi că lumea-i cal că mantia'n picioare,
Îl vin babel toane rele și se'nfurie mai tare.

Răscolește în vărtejuri prin zăpadă mănoasă,
Chemând crivățul să sușe peste pomi și peste case.
Oamenii îi fac în clădă lângă sobă la căldură,
De stă baba să plesnească querând în bătătură.

Vai de cel săraci pe lume, căci colțata nemiloasă
Cheamă gerul și cu dânsul intră pe la ei în case.
Însă omul rabdă toate rămânând biruitor,
Iară baba o ia iarăși rușinată la pictor.

Fratil Mel, ce-a'veti prisosuri de merinde și de bani,
Știi, că baba intră'n case la săraci și la orfani.
Un mânunchi de crengi uscate sau o pâine dată lor,
E-o comoară strânsă'n ceruri pentru orice muritor.

C. Tuduciuc,

Adevărul — aşa cum este...

— Din Turnu-Severin. —

Prea iubit părinte Iosif!

Mai întâi de toate zic: Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl și Mântuitorul nostru Isus Hristos, care ne măngăie în toate necazurile noastre (II Corinteni 1, 3—4).

Părinte, nu pot să descriu, bucuria ce am avut-o în clipa când am primit foaia »Isus Biruitorul«, deși eram sigur că »Isus Biruitorul« vă birui.

Am văzut duhul dragostei lui Hristos în foaia aceasta. Am văzut că însă Isus își arăta loată iubirea Sa față de noi toți... Din foaia »Oastea Domnului« ce este con dusă azi de un comitet, noi nu putem să ne hrănim din duhul dragostei Lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Onoratul comitet nu știa că prigonează-vă pe Prea Cuc. Voastră, totodată ne prigonește și pe noi. Fiindcă noi am fost născuți la o viață nouă în Hristos Isus, de în suși Cucerinicia Voastră.

Și noi nu am fost hrăniți cu acel duh, pe care îl găsim în L. S. și O. D. condusă azi de acel comitet; fiindcă noi cunoaștem duhul lui Hristos, aşa cum am fost învățați de Prea Cuc. Voastră. Duhul Evangheliei lui Hristos nu ne învăță să ne lăpădăm cu una cu două de acela care ne-a născut în Hristos Isus, cum credeau d-lor. Prin ei a scris »un ostaș din Sibiu« în No. 6. O. D. Am cunoscut că nu poate fi duhul Evangheliei lui Hristos, ci duhul lumii cel plin de ură și în-

vidie. Spune el că nu vă văzut de căt o singură dată la Biserică de când stăti în Sibiu... Poate credea că prin aceasta nu poate deslipi de prea Cuc. Voastră...

Dar care ostaș nu știe că Cuc. Voastră suferiți de ani de zile, de o rană pe care ați primit-o tot în luptă cu Satana de atâta ană. Cine nu cunoaște că Domnul are felurile darurilor în Biserica Sa, de aceea Va ales pe sf. Voastră pentru o slujbă deosebită de celelalte, tot spre ziua bisericii sale celei VII.

In pe rîpresa Tipografia, noi de aici toți protestăm cu toată tăria contra celor ce voiesc să-ă răpească fără să aibă absolut nici-un drept asupra ei. Trebuie să înțeleagă odată că Tipografia a fost, este și va fi a Părintelui Trifa, și pe Păr. Trifa să-l lasă în pace, și fiindcă este al nostru, al tuturor, al Oastei întregi și Oastea este a Domnului Isus. Dacă le datorăm ceva le plătim noi să fie siguri fiindcă ostașul Domnului să fie ajute lucrul Domnului și nu îl vă lăsa pe mănoi straine. Însă, dacă le trebuiește Tipografie, să-și cumpere. Și dacă le trebuiește Oaste să-și facă. Nu au ce căuta în ororul altuia.

Noi de aici din T.-Severin Vă trimitem dulci îmbărbătări și încurajări în lucrul Domnului.

»Inainte tot poporul cu Isus Biruitorul«. Slăvit să fie Domnul! (Ps. 40, 16).

I. Stănescu, ostaș al lui Isus Biruitorul.

Iașul prezent la datorie.

Cucerinice Părinte Trifa.

La apelul făcut de sf. ta în foaia »Oastea Isus Biruitorul« Oastea Domnului din Iași răspunde prezentă la datorie și va duce luptă înainte pentru »Isus Biruitorul« și Biserica Lui și nu se va lăsa nici odată după acei ce n-au pus nimic la temelia acestei mișcări. Noi nu cunoaștem ca inițiator și conducător al oastei, pe nimeni decât pe ta.

Datorită sfintiei tale, noj astăzi umplim Bisericile în Duminici și sărbători, le respectăm, și ne împărtășim din sfinte și ei taine.

Datorită sf. tale noi astăzi cunoaștem pe Hristos Domnul. Versiunile cum că sf. ta ai lucrat și lucezi în afară de Biserică nu pot primide în inimile ostașilor care cunosc pe Hristos și care vreau să mergă spre Canaan.

Noi rămânem ostași luptători alături de sf. ta pentru »Isus Biruitorul« și pentru Biserica noastră creștină ortodoxă, aşa cum ne-am învățat de ani de zile. Ne vom ruga Domnului să te întărescă în suferință și să-ți dea sănătatea deplină pentru a ne conduce mai departe. Vă rog să-mi trimiteți 40 exemplare foli »Isus Biruitorul« pentru desfăcere afară de cele 32 de abonamente ce le am făcut. Foile Lumina Satelor și Oastea Domnului le-am refuzat pentru că nu mai conțineau în ele hrana duhovnicească. Cei ce scriu în ele nu au duhul dragostei și de aceea scrișul lor n'are sare duhovnicească. Hrană bună duhovnicească afărm numai în cărțile sf. tale, în foaia »Isus Biruitorul« și în »Ostasul Domnului« dela București a Păr. Vasile.

Oastea Domnului,
Biserica Frumoasa.

Apel către toți frații ostași!

Abonați, desfaceți și răspândiți foaia aceasta.

Strigăți iarashi apelul nominal pe toată țara și îi rugăți în numele Domnului pe toți frații să ne vină în ajutor. Unul pentru toți și toți pentru unul.

Parola zilei este acum: abonați foaia aceasta și stărujiți în toate părțile pentru abonarea ei.

Desfaceți și cu numărul această foaie. Toți frațierii noștri și toate centrele noastre de ostași să desfacă și cu numărul această foaie.

Incepând luna ianuarie delă Sibiu care desfac o mulțime de foi cutreerând cu ele orașul.

Incepând cu numărul viitor vom da cu numele aici la foaie pe toți cei care ajută cu răvnă lor abonarea foii și desfacerea ei cu numărul (la desfacerea cu numărul dela 5 exemplare în sus, desfăcătorii primesc foaia cu 2 Lei exemplarul).

Ajutați apoi lucrul Domnului desfăcând pe tot locul Biblia și cărțile Oastei.

Deci, frații mei, la biruință prin luptă și răvnă noastră a tuturor!

Cine este mare ca Dumnezeul nostru.

Fraților, bucurați-vă că ruga noastră a avut ecou. Ne-a desbrăcat sacul de jale și ne-a îmbrăcat cu bucurie. Dacă noi vom răcea vor vorbi pietrele. Spuneți fraților și surorilor cari aveți pe Isus și cari dețineți viața cu Isus puteți răcea? Răspundeți! Voi cari ati omorât omul cel vechi și sunteți și făpturi noi, puteți răcea? nu;

Cine vă născut din nou? Cine va puș în mâna arma de învățăt să nu mai clevetiți. Cine vă învăță să plângă la piciorul crucii. Cine va învăță să umblă pe calea lui Isus. Cine vă învăță să cercetați pe frați. Cine vă învăță

să ziceți: frațe.

Cine te-a învățat să iubești pe aproapele tău. Răspunde tu frate și tu soră. Răspunde și luptă-te lupă cea bună care te învăță dumnezeescul Pavel. Suferă ca Pavel, bătăi, foame și sete. Plângi cu cei ce plâng. Bucură-te cu cei ce se bucură. Aleargă cu cei ce aleargă. Pe drumul Crucii în genunchi cu cei ce în genunchi. Fii smerit. Fii bătând. Dă sfaturi.

Fă-ne Doamne parte să mergem în Canaanul cel ceresc. Si să căntăm cu cei douăzeci și patru de bătrâni căntarea Mielului.

Radu Hagiu, Baciu—Brașov.

„Moisi, Moisi, unde ești“?...

— Strigătul alor 6

Oști din Sălaj. —

...Sunt doi ani și jumătate, părintele nostru drag — de când Du-hul Domnului a suflat și peste noi ca peste valea de oase moarte dela Ezechiel...

Si începusem a ne mișca, a ne trezi din moartea păcatului. Dar când începusem a ne ridică pe picioarele noastre și a porni spre Canaan, ne-am văzut în pustie fără de conducător...

Îubitul Moisi! Ce te-ai făcut? Cine te-a gonit dintre noi de nea-i lăsat singuri?...

Suntem încă tot în pustie. Suntem încă tot în drumul spre Canaan — scumpul nostru conducător — te rugăm vino iar între noi... vino iar în fruntea noastră condu-ne

iarăș că mare e pustia aceasta. Am ajuns la locul dela Numeri cap. 14 v. 4.

Vino iubitule Moisi, vino în fruntea noastră iarăș, că mulți sănă conducători care se aleg și ne cheamă înspăi spre Egipet.

Vino și pornde înainte noi te vom urma pe urmele lui »Isus Biruitorul«, în drum spre Canaan, spre Ierusalimul cel ceresc...

Dată din mareea adunare a ostașilor Domnului de pe valea Alamașului din comunele: Bălan, Chendrea, Rachiș, Baica Hida și Oălpăla din jud. Sălaj. (Urmează îscăliturile fraților).

Au mai răspuns „prezent la datorie“...

Păr. Iosif a primit sute de scrisori de înzestrile dela frații și oștile din țară. A-mintim căteva:

Oastea Domnului, Zimnicea; Oștile Domnului din: Pogoaiele, Căldărăș și Caragele; Oastea Domnului din Hârpa; Dumitru M. Burcea, Tufeni—Teleorman; Frații din Suciu de sus—Someș; Oastea Domnului din Mocenii de Jos—Brașov; Frații din Negre—Covurlui; Paraschiva Cândoi, Nocrich—Sibiu; V. D. Tolboice,

Urziceni—Buzău; Costică I. Duțu, Telega—Prahova; F. Rachieru, Sămărceni—Olt; Frații din Alexandria—Teleorman; Bihoi Nicolae, Ezeriș—Caras; Ologus Gheorghe, Horodiște—Bucovina; Oastea Domnului din Brăila; Frații din Lipova—Timiș; Frații din Stoboruști—Teleorman; Frații din Salciua nouă jud. Timiș; Dumitru Mihalache, Moldova; Nicolae Stănilă, Purcăreți—Alba; Oligor Vasiliu, Petrești; Popovici Ilie, Pleșeu—Bihor; Frații din Grosereia—Gorj; Oastea Domnului din Rudna—Timiș.

Alte daruri pentru camioneta Oastei.

Librăria »Oastea Domnului« continuă aici cu publicarea darurilor ce au sosit pentru cumpărarea »Crainicului de foc« al Oastei VII, active și luptătoare așa precum a inițiat-o păr. Iosif. — Banii ce s-au trimis sunt în păstrarea libăriei Oastei. Si libăria va pune în slujba Domnului — camionetă — așa precum a promis păr. Iosif.

Oastea Domnului din Orăștie, ne-a trimis prin fr. Ioniță Berian un dar de 214 Lei, colectat dela următorii frați: Metea Ioan, Vulcu Ionel, Brdar Salomia, Văidian Dumitru, Ciuci Maria, Pojoni Vuță, Bogdan Ana, Dorobanț Dva, Căpântolă Paraschiva, Văidian Niță, Stoian Mărina, Mania Niță, Bogdan Florea.

Oastea Domnului din Sebeșul Nou, jud. Hunedoara, ne-a trimis un dar de 74 Lei, colectat dela următorii frați: Tufari Nicolae, Ștemer Vasile, Adamescu I., Filip Ioan, Morari Iosif, Vasiliu Ana, Ivașcă Floarea, Morari Florea, Suci Maria, Helț Mărina, Lörincz Vasile, Sturpa Petru.

Oastea Domnului din Rendești, jud. Hunedoara, ne-a trimis un dar de 133 Lei, colectat dela următorii frați: Dăñărescu Maria, Mărian Iosif, Ștefan Petru, Șt. Irimie, St. Iosif, Stanc Ioan, Căzăan Ana, Codrean Nicolae, Ștefan Sofia, Ștefan Marta, Vasile Samoilă, Vasile Ludovică, Dan Nicolae.

Fr. Ilie Rătulescu Iași, str. V. Conta, ne-a trimis un frumos dar de 355 Lei.

Frații din librăria și tipografia »Oastea Domnului« Sibiu, au dat un dar de 1766 Lei.

ALTE DARURI:

Stan Gh. Ghena, Bujor—Vlașca — Lei 50	D-tru Eparu Hăbeni—Dâmbovița Lei 20
I. T. Iordăchioiu Dersca—Dorohoi — 5	O ceteoare, Brașov — — — — — 16
N. Bulbuluc, Cuptoare—Secul—Caras — 10	Maria P. Vânocea, Pribocien—Muscel — 30
Herfa Flore I. Al. Rojov—Someș — 5	Traian Jirvulescu, Arad — — — — — 40
Gh. Alexandru, Timișoara—Bacău — 20	C-tin Tamba, Letea—veche—Bacău — 10

Cu total din acest număr . . . . Lei 2748—

Din numărul trecut . . . . . 44 460 —

Cu total până acum . . . . . Lei 47 208—

Mulțumim iubililor noștri frați pentru jertfele lor, rugând pe Domnul să le răspătească darurile cu dar de sus.